

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 15, П'ЯТНИЦЯ, 14 КВІТНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 15, FRIDAY, APRIL 14, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Російська трагедія

Петро Часто

У Росії, нечекано для самодержця Володимира Путіна, дійшло до того, що 86-відс. підтримки йому замало. Йому буде замало навіть 99-відс. Бо навіть той один відсоток, що залишиться, своїм усвідомленням злочинності кремлівського режиму от-от переважить сліпу, рабську пропутінську масу. Історія не знає тиранії, котрій би врешті не настав кінець. Але також не знає тиранів, які б змирилися з неминучістю кари і добровільно зреклися влади. І що бачимо? У критичний, загрозливий для узурпатора момент мусить статися щось таке, що робить його в очах суспільства конче потрібним: або, мовляв, я далі керую країною, або вас усіх чекає біда.

Лише так можна зрозуміти вибухи в санкт-петербурзькій підземці 3 квітня, загибель 14 осіб і скалічення принаймні ще пів сотні. Російські спецслужби негайно оприлюднили версію про бойовика-смертника з „Іслямської держави“. А якраз у той день у цьому місті перебував В. Путін. І дуже гарно вийшло: „Іслямська держава“ в момент ока відвернула увагу російської спільноти від злочинів В. Путіна в Україні і Сирії, від антрисирійських санкцій, від економічної кризи, від антипутінських протестів. Лише це набуло виняткової актуальності – „боротьба з тероризмом“.

„Слід очікувати терористичних акцій на всьому просторі Співдружності незалежних держав“, – остеріг В. Путін, і це прозвучало як обіцянка. Він хоче, щоб страх опосів країну, бо страх змусить людей вбачати в ньому, кривавому деспотові, єдиного рятівника. І єдиного кандидата на президентський пост у близьких уже виборах.

За 17-річне царювання В. Путіна в Росії подібне ставалося вже не один раз. Згадує опозиційний російський політолог Володимир Кара-Мурза:

„Драматична осінь 1999 року почалася з вибухів на Манежній площі 31 серпня, а через декілька днів – низка вибухів у житлових будинках. 2 вересня в дагестанському місті Нуйнакська під руїнами п'ятиетажного дому загинуло 62 осіб, в ніч на 9 вересня в Москві вибухом знищено дев'ятиповерховий житловий будинок на вулиці Гур'янова, загинуло 94 особи, 13 вересня вибух зруйнував восьмиповерховий будинок на Каширському шосе, 11 загинув; через три дні у Волгоградській під руїнами будинку загинуло 17 людей. 22 вересня відбувся дивний інцидент в Рязані, після якого вибухи припинилися: у підвалі житлового будинку були виявлені мішки з білим порошком і вибуховий пристрій. Влада оголосила, що унеможливила наступний теракт, однак, невдовзі висунула іншу версію: в Рязані відбувалися навчання Федеральної служби безпеки. Висунула бо вже мусила: мешканці того будинку застали „на гарячому“ офіцерів спецслужби.

Докладно про ці злочини, метою котрих було

(Закінчення на стор. 12)

Нагороду вручено батькам Василя Сліпака

КИЇВ. – 10 квітня Президент України Петро Порошенко зустрівся з батьками Героя України, учасника антитерористичної операції, відомого оперного співака Василя Сліпака – Надією та Ярославом Сліпаками й вручив їм „Зірку Героя“, якою посмертно був відзначений В. Сліпак за виняткову мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане служіння українському народові.

П. Порошенко відзначив, що ділянка біля селища Луганське в напрямку Логвинового, коли з боку Дебальцевого на частину Збройних Сил України був здійснений напад, була важливою для українського війська, і саме завдяки його подвигу її вдалося зберегти.

Унікальність подвигу В. Сліпака була й у тому, що заради захисту України він покинув затишне життя відомого співака в Парижі і пішов добровольцем захищати країну.

Президент нагадав, що війна в Україні триває вже майже три роки і за цей час країна заплатила найвищу ціну – життям своїх найкра-

Президент України Петро Порошенко вручає нагороду батькам Василя Сліпака – Надії та Ярославів Сліпакам. (Фото: Офіційне представництво Президента України)

щих синів і дочок. Він зауважив, що героїчний характер В. Сліпака зформувався саме завдяки патріотичному вихованню сім'ї. Сотні українських хлопців хочуть бути схожими на нього.

Я. Сліпак подякував Президентові за високу державну відзнаку сина. „Якщо ми разом – ми непереможні“, – сказав він.

Офіційне представництво
Президента України

Визначені найпрозоріші міста України

КИЇВ. – Перша п'ятірка в оцінці прозорості муніципалітетів – Кропивницький, Київ, Івано-Франківськ, Миколаїв і Львів. Такими виявилися результати дослідження, презентованого 12 квітня в Українському кризовому медіа-центрі. Міста досліджували за 91 показником, які характеризують 13 сфер і галузей: роботу органів місцевої влади, доступність та участь, закупівлі, дані про житлову політику, бюджетування та контракти, гранти, виділення фінансів, соціальні послуги, кадрові питання, професійну етику та конфлікт інтересів, відомості про землекористування та будівельну політику, комунальні підприємства і майно та освіту.

Дослідження – це пілотна аналіза прозорості та відкритості міст, який провели „Transparency International Україна“ спільно з Інститутом політичної освіти. За основу взяли словацьку методiku, адаптувавши її до українських реалій. Експерти дослідили 25 міст: обласні центри, а також Маріуполь, Северодонецьк і Білу Церкву.

„Ми хочемо показати містам, у яких сферах у них є якісь недопрацювання, і дати містам чіткі сигнали, як саме і що саме їм потрібно зробити для того, щоб підвищити прозорість особливо зараз у контексті децентралізації,

Олександр Солонтай, експерт Інституту політичної освіти, представляє аналіз прозорості та відкритості міст України. (Фото: Український кризовий медіа-центр)

коли дедалі більше влади, повноважень і ресурсів переходить на місця. Це, безперечно, позитив, але при переданні повноважень на місця з'являється більше корупційних ризиків, і наш

(Закінчення на стор. 13)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Затверджено програму співпраці з НАТО

КИЇВ. – 8 квітня Президент України Петро Порошенко підписав указ „Про затвердження Річної національної програми під егідою Комісії Україна-НАТО на 2017 рік“. Програма включає заходи для проведення реформ в усіх важливих сферах функціонування держави: від сектору безпеки і оборони до ключових соціально-політичних та правових реформ, боротьби з корупцією та децентралізації. Метою цих перетворень є наближення України до стандартів НАТО. Координацію роботи з виконання програми покладено на Кабінет міністрів України. (*Радіо Свобода*)

■ Сепаратисти приховують заручників

КИЇВ. – 7 квітня Перший заступник голови Верховної Ради України Ірина Геращенко, що є також уповноваженою президента України з питань мирного врегулювання на Донбасі і представником України в робочій підгрупі з гуманітарних питань Тристоронньої контактної групи, повідомила, що представники окремих районів Донецької та Луганської областей підтверджують місця перебування лише 50 заручників зі 121, заявлених українською стороною. Українська сторона знає місця перебування 70 з цих заручників, серед яких і цивільні, і військові. Сепаратисти вимагають передати їм близько 600 осіб, серед яких є непричетні до конфлікту на Донбасі, скоїли надважкі злочини проти України і не потрапляють під амністію. (*Радіо Свобода*)

■ Україна підтримує Грузію

КИЇВ. – Міністерство закордонних справ України 10 квітня засудило проведення року в Цхинвальському регіоні (Південна Осетія, Грузія) російським окупаційним режимом так званих „виборів президента“ і „референдуму щодо перейменування цього регіону Грузії на „республіку Південна Осетія-держава Аланія“. Такі незаконні дії, поряд із проведенням 12 березня року так званих „парламентських виборів“ в окупованому Абхазькому регіоні Грузії, є грубим порушенням міжнародного права і складовим елементом неоімперської політики Росії, спрямованої на дестабілізацію та підкорення держав Східної Європи. (*Міністерство закордонних справ України*)

■ Українці можуть відвідати 30 країн без віз

КИЇВ. – 6 квітня у Європарламенті повідомили, з якими країнами Євросоюзу і Шенгенської зони діятиме безвізовий режим для українців у зв'язку із скасуванням для України візового режиму з ЕС. Українці, які є власниками біометричних паспортів, зможуть в'їхати до ЕС без віз на 90 днів з метою туризму, відвідування родичів або друзів, з метою підприємництва, але не для роботи. Скасування віз стосуватиметься 30 країн ЕС за винятком Ірландії та Великої Британії, а також Ісландії, Ліхтенштайну, Норвегії та Швейцарії, які не є членами ЕС, але входять до Шенгенської зони. (*„Укрінформ“*)

■ 3 банку зникли 16 млрд. грн.

КИЇВ. – В останню ніч перед націоналізацією у „Приватбанку“ провели „шахрайські операції“ на суму понад 16 млрд. грн. Про це заявила 10 квітня голова Національного банку Валерія Гонтарева. Гроші були видані командою олігархів пов'язаним з банком особам. Україна робитиме кроки, щоб повернути ці гроші. У банку обслуговують понад 20 млн. українців. (*BBC*)

■ Продовжили надзвичайний стан

КИЇВ. – Кабінет міністрів 12 квітня на місяць продовжив надзвичайний стан у енергетиці для стабільного енергопостачання споживачів. Прем'єр Володимир Гройсман не уточнив, на який термін продовжили дію надзвичайних заходів. Надзвичайний стан в електроенергетиці ухвалили 15 лютого через ब्लюкування поставок антрациту з Донбасу, запасів якого вистачить для роботи енергосистеми на 40 діб. Відключення електроенергії через дефіцит антрациту можуть торкнутися Харківської, Дніпропетровської, Київської, Чернігівської, Запорізької, Сумської та Черкаської областей. (*BBC*)

ПОЛІТИЧНА АНАЛІТИКА

Поразка Росії

Костянтин Матвієнко

Після розпаду Русі українська ідентичність поволі формувалася у взаємодії і суперництві з польською – у Великому Князівстві Литовському, згодом – у Речі Посполитій, а ще пізніше – з російською – у Московському Царстві та Російській Імперії. Звісно, ще була Імперія Габсбургів, де також жила та розвивалася українська традиція і культура. На відміну від Росії, в Австро-Угорщині спроби асиміляції українців не набули тотального характеру. Відтак українські спільноти Галичини, Буковини і значною мірою Закарпаття з розвитком у XIX ст. виробничого капіталізму та прогресом суспільних взаємин отримали кращі можливості для культурного розвитку, ніж українці на теренах Російської Імперії.

Надто важливим є той факт, що у Західній Україні українська культура того часу стала міською. Від 1873 року українська мова, нарівні з польською, набула офіційного статусу у Королівстві Галичини та Лодомерії. Там розвивалася українська преса (перше число україномовної газети „Зоря Галицька“ вийшло друком ще 15 травня 1848 року) та видавалися українські книжки, українською мовою ставилися театральні вистави. Не в останню чергу стимулом для цих процесів була міжетнічна конкуренція з поляками.

У Російській Імперії „українські справи“ йшли у протилежному напрямку. У 1863 році видано таємний Валуєвський циркуляр, яким Київському, Московському і Петербурзькому Цензурним Комітетам доручалося цілковито зупинити видання „малоросійським язиком“ навчальних посібників та релігійних текстів, включно з книжками для початкового читання. У 1876 році імператор Олександр II підписав Емський указ, який забороняв:

- Ввозити на територію Російської Імперії з-за кордону книги, написані українською мовою без спеціального дозволу;
- Видавати українською мовою оригінальні твори і робити переклади з чужоземних мов, тексти для нот (!);
- Друкувати будь-які книги українською мовою;
- Ставити українські театральні вистави;
- Влаштувати концерти з українськими піснями;
- Викладати українською мовою в початкових школах.

Таких заходів російський царат ніколи не вживав щодо мов інших народів, яких поневолила Росія. Чим саме українці „заслужили“ на це? Відповідь легко віднайдеться, якщо ознайомитися з етнічно-демографічною ситуацією часів присмерку Російської Імперії. Перепис 1897 року встановив, що за мовною ознакою вважали себе українцями 18 відс. всього населення імперії, а великоросами – 44 відс. Таким чином українці являли собою другу за чисельністю етнічну групу, яка до того ж компактно проживала на плодючих землях з розвинутою виробничою і транспортною інфраструктурою, створюючи левову частку Внутрішнього валового продукту імперії.

Промислова революція кінця XIX-початку XX ст. поставила вимогу збільшити чисельність освічених людей, серед яких було чимало українців. Ця обставина стимулювала зростання національної свідомості, що спиралася на історичну пам'ять про стародавню Русь, Королівство Галицько-Волинське, Січ та Гетьманщину. Жодний з народів імперії не мав такої потужної державницької традиції. До того ж посилювалися культурні зв'язки з українцями Галичини. Всі ці обставини спричинили потужні автономістські, настрої надто в молодих освічених українців, які швидко усвідомлювали необхідність утворення української держави.

Перша світова війна стала на заваді розвитку цих процесів, але революція у Росії дала Україні перший історичний шанс на об'єднання майже всіх своїх етнічних земель (з Кубанню включно) в єдиній державі.

Комуністи, які захопили владу у Росії в жовтні 1917 року, добре усвідомлювали небезпе-

ку для своїх тоталітарних неоімперських планів через самий лише факт існування незалежної України. Володимир Ленін мусив визнати самостійність Польщі, Фінляндії і балтійських країн, але втрата України прирікала більшовицьку Росію на животіння та подальший розпад імперського простору.

Тому більшовики робили усе можливе для внутрішньої дестабілізації Української Народної Республіки та її міжнародної дискредитації, зокрема, в ході „Берестейсько-Литовського“, де Україну було представлено повноважною делегацією від Центральної Ради. Результатом переговорів, поміж іншим, мали стати і кордони суверенної України за підсумками Першої світової війни. У грудні 1917 року більшовики інспірували скликання у Харкові, який перед тим захопили їхні війська, „Першого Всеукраїнського з'їзду рад“.

Голова російської делегації у Бересті-Литовському Лев Троцький у лютому 1918 року заявив, що Україну на переговорах тепер представляють не посланці УНР, а „українська секція“ російської делегації, яких призначено „Центральним Виконавчим Комітетом Рад України“ у Харкові. Однак, інші учасники переговорів – Австрія, Болгарія, Німеччина та Туреччина відмовилися визнавати повноваження більшовицьких делегатів. УНР таки стала стороною підписання мирної угоди у Бересті.

Однак, після її укладення, Росія продовжувала війну з Україною, щоб встановлювати свою (радянську) владу на всій її території, яка раніше входила до складу Російської Імперії. Радянське поневолення України здійснювалося методами червоного терору – масовими стратами, взяттям заручників, примусовими роботами, мародерством тощо. Загалом радянську владу на цій частині українських земель було встановлено до літа 1919 року, хоча відчайдушний збройний опір більшовикам тривав до 1922 року. Найвідомішим його прикладом є Холоднороська Республіка. Кількість людських втрат українців в ході червоного терору не піддається обчисленню, проте зрозуміло, що порядок цієї цифри є шестизначним.

На щастя Галичина, Буковина, Волинь та Закарпаття, а також частина західної Бессарабії увійшли до складу Радянської України лише за „Пактом Молотова-Рібентропа“ у 1939-1940 роках, коли Йосиф Сталін з Адольфом Гітлером домовилися про черговий поділ Європи поміж двома людиноненависницькими режимами.

У Радянському Союзі, так само як у Російській Імперії, українці, становили другу за чисельністю етнічну групу. Українська ідентичність була єдиною, яка складала конкуренцію російській протягом усіх 69 років існування СРСР. Власне його створення у 1922 році було б цілковито неможливим без частини території України. Попри жорстоке і тотальне насаджування більшовицької ідеології, вже у 1920-их роках в Радянській Україні стрімко починала розвиватися власна ідентичність. Це відбувалося завдяки літературі, публіцистиці, театрові та науці. Так само розвивалася і народна традиція перед усім завдяки українському селянству. Суб'єктність УРСР у складі Радянського Союзу набирало такої потужності, що, коли у ЦК ВКП (б) засумнівалися у доцільності будівництва майбутнього Дніпрогесу саме на Дніпрі, а не на Волзі, то керівництво Компартії України навіть дозволило собі у 1925 році погрожувати Москві виходом зі складу СРСР. Українські вчені-економісти того часу доводили доцільність розвитку народного господарства України передусім як складової частини світової економіки, а не радянської.

Усвідомлюючи загрозу для тоталітарно-унітарної моделі правління через наростання автономістських настроїв, Й. Сталін розпочав нищення української ідентичності шляхом найжорстокіших репресій проти української інтелігенції. У нашій пам'яті ті події закарбо-

(Закінчення на стор. 15)

„Atlantic Council”: Путін став заручником власної гібридної війни проти України

У квітні виповниться третя річниця гібридної війни Росії проти України, яка коштувала життя 10 тис. людей і кінця якої досі не видно. Конфлікт виснажив і змінив Україну так, що наслідки будуть виявлятися ще багато років. Але й Росії він не приніс жодної вигоди, а лише рани, які вона завдала сама собі. Таємна війна, розв'язана Володимиром Путіним, обвалила російську економіку, ізолювала Росію на міжнародній арені, згуртувала НАТО і підштовхнула Кремль до посилення конфронтації з Заходом, в якій реалістично він не може перемогти. Про це в статті для аналітичного центру „Atlantic Council” пише Пітер Дікінсон, який зауважує, що на такому тлі все одно немає жодних одзнак, що Москва намагається зберегти лице і вийти з конфлікту.

Але чому російський керівник настільки готовий прийняти тяжкі наслідки його нищівної політики щодо сусідньої країни? На перший погляд, впертість В. Путіна суперечить будь-якій логіці. Зрештою, російська спроба розділити Україну швидко провалилася. Це було очевидно вже влітку 2014 року, коли очікуваної масової підтримки російського вторгнення у східних і південних українських областях не відбулося. Санкції Заходу досі діють, а Україна виявилася на подив міцною у протистоянні Росії, попри корупцію і політичний хаос в Києві.

„Відсутність очевидного ослаблення західної позиції повинна була б створити родюче підґрунтя для дипломатичного завершення війни. Але ситуація на окупованих територіях Донбасу, здається, рухається в протилежному напрямку. Заморожений конфлікт тепер здається найбільш реальним сценарієм, який залишить Росію і Захід у пастці довгострокової конфронтації, а Україна буде затиснута між ними“, – йдеться в статті.

На думку автора, у В. Путіна насправді може бути значно менше простору для маневру, ніж багато оглядачів думають. Він „осідлав тигра російського імперіалізму“ і надто добре знає, що може статися, якщо він спробує загнати „звіра в клітку“. Прості росіяни, схоже, змирилися з труднощами, які їм принесли останні три роки. А це стало можливим лише завдяки регулярним ін'єкціям шовінізму. Вже з'явилися перші ознаки згасання еufорії, яка з'явилася після анексії Криму. Маштабний відступ на сході України, як того вимагають Мінські домовленості, можуть спричинити націоналістичний спалах, який призведе до повалення режиму.

Є й деякі практичні питання, які теж слід враховувати. Кінець окупації Донбасу відкриє регіон для української влади, а також для агенцій з надання допомоги і для міжнародних засобів масової інформації. Вони почнуть прочісувати місцевість, усіяну доказами російських воен-

них злочинів. А частина населення, яка захоче засвідчити свою лояльність Україні, почне розповідати про кошмари окупаційної реальності.

„Те, як Кремль заперечує пряме втручання на сході України, вже заслужило осуд міжнародної спільноти. Але ситуація буде гіршою, коли руйнації, катівні і масові захоронення після путінської таємної війни відкриються перед усім світом“, – йдеться в статті.

Навіть якщо такі питання вдасться якось вирішити, цього буде все одно не досить, щоб закінчити війну. Небажання В. Путіна йти на компроміси в Україні бере свій початок з його відмови визнавати статус-кво після 1991 року, а також з його страху перед повністю незалежною Україною.

„Для Путіна, як і для багатьох росіян, Україна – це не окрема країна. Він часто повторював своє переконання, що українці і росіяни – „один народ“, маючи на увазі, що українці – лише складова великого російського світу на чолі з Москвою. І тому, з огляду на таку логіку, для Кремля і його вождів існування демократичної і європейської України – це найбільший жах. Якщо українська революція досягне успіху, залишиться питанням часу, коли таке ж повстання відбудеться в Росії“, – каже автор статті.

Кремль постійно наполягав на тому, що європейська демократія – це щось чужорідне для російського народу. Демократична і багата Україна знищить це твердження. „Путін розуміє усі наслідки української історії успіху. Йому варто зрозуміти, що він тепер в'язень гібридної війни, яку він сам розв'язав, але в якій не може перемогти“, – йдеться у статті. На думку автора, особисте виживання В. Путіна залежить від поразки його ворогів. Поки він не зіштовхнеться зі значно більшою силою демократичного світу, він буде вести війну, поки не помре.

Раніше на сторінках „Foreign Policy“ колишній заступник Секретаря Департаменту оборони США і экс-радник віце-президента Джозефа Байдена з зовнішньої політики Майкл Карпентер писав, що США за допомогою шести кроків можуть зупинити В. Путіна в Україні. Експерт радить новій адміністрації у Вашингтоні далі працювати над зміцненням здатності української армії захищатися. А крім того, США повинні передати Збройним силам України оборонну летальну зброю, включно з протитанковими ракетами і контрбатареями радарів з системами контролю вогню. Голова програми дослідження політики Кремля і виконавчий директор аналітичного центру „European Values“ Якуб Яндра писав у статті для „Atlantic Council“ про те, що Захід передусім повинен бути готовий до реального захисту цілісності України.

„Дзеркало тижня“

ЧЕСНИЙ ПОГЛЯД

Росіяни можуть пишатися тільки мітами

Аркадій Бабченко

Нещодавно соціологічний „Левада-центр“ провів опитування, чим пишаються росіяни. Результати, загалом-то, передбачувані. На першому місці – перемога у „Великій вітчизняній війні“. На другому – „повернення Криму до складу Російської Федерації“, на третьому – політ Юрія Гагаріна в космос. Це все зрозуміло. Але є два моменти, які дуже хотілося б відзначити.

По-перше, насправді, росіяни не пишаються нічим. Росія, це країна-носіє абсолютного радянського менталітету: запліщити очі і пройти повз. Завжди. Зробити вигляд, що нічого не бачив. Кричати на зібраннях те, що тобі каже партія, відтак крити її матом в гаражах, за горілкою. Тому росіяни, насправді не пишались нічим, показово будуть пишаться тим, чим їм скаже телевізор. Скаже – перемогою у війні, будуть перемогою у війні. Скажуть Кримом – будуть Кримом. Скажуть Трампом – будуть Трампом.

Насправді росіяни не пишались нічим. Кра-

їна, яка не здатна співчувати, не здатна і пишатися. Гордість завжди нерозривно пов'язана з соромом. А якщо ти не здатний відчувати сором – не зможеш відчувати й гордість.

Країна, в якій кожен зиму рік за роком стабільно раз на тиждень з'являються повідомлення, як у мінус 30 висадили з автобуса дитину-інваліда-бомжа, тому що йому не вистачило 13 рублів на квиток – і це навіть викликає дискусії серед інтелігенції про те, чи винна кондуктор чи ні, – така країна не здатна пишатися в принципі. Це називається „моральна ідіотія“ або – термін, який мені подобається більше – „моральна кастрація“. Насильницька моральна кастрація, проведена над цілими народами в епоху Великого терору, коли було вирізане все живе душею.

З тих пір Росія – це країна-цинік, якій чхати і на сором, і на гордість. Тут не соромляться відмовлятися від своїх чоловіків, за гроші погоджуючись ховати їх в безіменних могилах під номерами – про яку гордість можна говорити?

(Закінчення на стор. 14)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Пошкодили меморіальні дошки

ПОЛТАВА. – У ніч на 8 квітня невідомі розбили три меморіальні дошки – дві на честь загиблих бійців та на честь Симона Петлюри. Правоохоронці звернулися до місцевих жителів, які могли бути свідками цих подій, з проханням надати інформацію про них. (BBC)

■ Засудили вояків „Торнадо“

КИЇВ. – 7 квітня Оболонський районний суд Києва засудив колишнього командира розформованого підрозділу „Торнадо“ Міністерства внутрішніх справ у Луганській області Руслана Онищенка, його заступника Миколу Цукура та ще шістьох співробітників підрозділу до позбавлення волі від п'яти до 11 років. У червні 2015 року їх заарештували за створення злочинної організації, викрадення, гвалтування і катування. Розформували „Торнадо“ у 2015 році. (BBC)

■ „Ryanair“ починає літати

ЛЬВІВ. – Найбільший авіоперевізник дешевих перелетів „Ryanair“ оголосив 7 квітня про відкриття авіомаршруту „Львів-Берлін“ з вересня, замість оголошеного раніше початку в жовтні. Таке рішення зумовлене великим попитом з боку українських туристів. 15 березня „Ryanair“ почав продаж квитків з Києва та Львова. З Києва „Ryanair“ літатиме у Лондон, Манчестер, Стокгольм і Айнсгоуен, зі Львова – до Айнсгоуену, Лондону, Берліну, Вроцлава, Мемінгену, Кракова та Будапешту. (BBC)

■ У Фінляндії вилучили журнал

ГЕЛЬСІНКИ. – 8 квітня фінська державна залізнична компанія „VR“ вирішила вилучити увесь тираж журналу „Allegro“ через рекламу туристичних поїздок в окупований Крим. Журнал призначений для пасажирів швидкісних поїздів „Allegro“, що курсують між Гельсінкі та Санкт-Петербургом. В свіжому числі журналу фінською, англійською та російською мовами рекламовано поїздки в Крим під заголовком: „Знову в Крим!“ („Українська правда“)

■ Перемогли українські боксери

ОКСОН-ГІЛ, Мериленд. – 9 квітня одразу троє українських боксерів здобули перемогу на великому боксу в американському місті Оксон-Гіл. Олександр Усик захистив титул чемпіона світу з боксу за версією WBO у першій важкій вазі в бою проти американця Майкла Гантера. Василь Ломаченко захистив свій титул чемпіона світу за версією WBO у другій напівлегкій вазі в бою проти американця Джейсона Соси. Переможець Олімпійських ігор з боксу, напівважковаговик Олександр Гвоздик здобув перемогу в бою за звання чемпіона Північної Америки за версією NABF у напівважкій вазі з кубинцем Юнієскі Гонзалезом. („Чемпіон“)

■ Виступили проти заборони абортів

КИЇВ. – Під будівлею Верховної Ради 8 квітня відбулась акція протесту проти зареєстрованого законопроекту про заборону абортів. Учасниці акції прийшли до парламенту з гаслами „Моє тіло – моє діло“, „Право на життя має людина, а не ембріон“, „Демократія – вибір“ та іншими, влаштували концерт з барабанами. („Укрінформ“)

■ США стали на захист бібліотеки

ВАШІНГТОН. – 7 квітня США на засіданні Постійної ради Організації безпеки і співробітництва у Європі (ОБСЕ) тимчасово повірена у справу США при ОБСЕ Кейт Бернс висловила вимогу до Росії припинити політично вмотивовані переслідування Бібліотеки української літератури в Москві та її керівника Наталії Шаріної, яка залишається під домашнім арештом. Судовий процес над нею, який розпочався в листопаді 2016 року, продовжує затягуватися, проти неї висуваються нові звинувачення. „Ми закликаємо Росію негайно звільнити Шаріну, зняти всі звинувачення проти неї й дозволити вільне функціонування Бібліотеки української літератури в Москві“, – заявила К. Бернс. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Польський уряд перебере музей

ВАРШАВА. — Верховний адміністративний суд Польщі вирішив 5 квітня, що Міністерство культури може перебрати контроль над Музеєм Другої світової війни у Гданську, який був відкритий 23 березня після восьми років праці. Уряд хоче злучити цей музей з Музеєм війни 1939 року, кажучи, що економічно не можна виправдати існування двох державних музеїв з подібними темами в цьому самому місті. Справа тягнулася в судах місяцями, бо критики кажуть, що таким чином уряд хоче усунути теперішню дирекцію музею. Музей висвітлює долю цивільного населення різних націй країни, але уряд хоче більше зосередження на терпінні поляків та військовому героїзмі. („Fox News”)

■ Чи Гемінгвей був шпигуном?

НЬЮ-ЙОРК. — Видавництво Гарпер-Колінс видало 14 березня книжку „Письменник, моряк, вояк, шпигун: таємні пригоди Ернеста Гемінгвея, 1935-1961”, про одного з найславніших американських письменників. Автор Ніколас Рейнолдс є професором університету Джанс Гапкінс. Він був полковником морської піхоти США і довголітнім офіцером Центрального розвідувального управління (CIA). Автор, котрий також був істориком Музею ЦРУ, на основі розсекречених советських документів розкажує, як 1940 року в Нью-Йорку Джейкоб Голос (єврей-більшовик родом з України, а відтак один з засновників Комуністичної партії США) завербував вже тоді відомого письменника працювати для НКВД. Хоч документи показують, що Е. Гемінгвей не передавав жодних інформацій для НКВД, вони його цінили за його вплив, пам'ятаючи його підтримку антифранківських сил під час еспанської громадянської війни. Під час Другої світової війни Е. Гемінгвей співпрацював з Бюром стратегічної служби (OSS – попередником ЦРУ), плаваючи своїм судном по Карабійському морі в пошуках за німецькими підводними човнами. При кінці життя він занепав ментально і страждав від параної. Н. Рейнолдс вважає, що це було наслідком його співпраці з НКВД. Письменник поповнив самогубство 1961 року на 62-му році життя. („CBS News”)

■ Росія визнала Єрусалим столицею Ізраїля

МОСКВА. — Росія визнала західний Єрусалим столицею Ізраїля. Про це повідомило Міністерство закордонних справ Росії 6 квітня. Це сталося якраз тоді, коли адміністрація Президента США Дональда Трампа мучиться над питанням чи перенести своє посольство з Тель-Авіву до Єрусалиму, що означало б визнання Єрусалиму столицею. Жодна інша країна у світі не визнає жодної частини Єрусалиму столицею Ізраїля. Араби надіються, що східний Єрусалим колись стане столицею майбутньої палестинської держави. Відколи Ізраїль анексував Єрусалим у 1980 році, він вважає ціле місто – а не тільки західну частину – своєю столицею. („The Jerusalem Post”)

■ В Іспанії померла Кармі Чакон

МАДРИД. — Кармі Чакон, перша жінка, котра була міністром оборони Іспанії, померла 9 квітня. Офіційно не подано причини смерті, але засоби масової інформації подали, що вона хворіла на недугу серця. 46-літня К. Чакон була міністром оборони в 2008-2011 роках. В 2011 році вона кандидувала на голову Соціалістичної партії. Вона була секретарем партії для міжнародних справ в 2014-2016 роках. („Reuters”)

■ Губернатор Алабами зрезигнував

МОНТГОМЕРІ, Алабама. — Губернатор Алабами Роберт Бентлі зрезигнував 10 квітня і признався до зловживання грішми своєї виборчої кампанії. 74-літній республіканець погодився в суді повернути 37 тис. дол. і відбутися 100 годин суспільної служби як лікар-дерматолог. Його адвокат звернув увагу, що це був тільки дрібний злочин, а не такий, який вимагав би імпідменту. Але багато більше шуму в пресі наробила вістка, що Р. Бентлі мав аферу з своєю політичною доповіддю. Його наступником стала заступник губернатора Кей Айві, котра є другою жінкою на цій посаді в історії штату. („Associated Press”)

РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

Коли посиплеться система?

Сергій Сорока

У результаті Революції Гідності, подібно до всіх революцій, влада в Україні перейшла до представників старої кучмівсько-олігархічної системи, які вчасно зрозуміли, що треба щось міняти, інакше всім – „гаплік”.

Хоч стара система й зробила Україну найбіднішою країною Європи і практично довела країну до втрати державності – вона досі жива, намагаючись мімікрувати під нові реалії і відвоювати втрачене.

Тримається вона на трьох стовпах: корупційно-олігархічна політика; тотальна корупція, яка її живить; та неефективна і толерантна до корупції державна машина, яка забезпечує захист і легітимізацію перших двох „стовпів”.

Перший „стовп” – політичні партії імені своїх спонзорів, які не є політичними і не є партіями, а є по суті бізнес-проектами.

Не читайте їх статутів і програм: усе, що там написано – фальшивка. Їхня мета одна – влада і контроль над ресурсами і грошовими потоками, тобто – корупція.

Чи була Партія Регіонів олігархічною партією? Чи є „Опозиційний блок” таким же? Питання – риторичні.

І чим принципово відрізняється „Блок Петра Порошенка” „Батьківщина” Юлії Тимошенко,

„Народний Фронт” Арсенія Яценюка, Радикальна партія Олега Ляшка тощо – від „Партії Регіонів” Ахметова-Януковича чи „Опозиційного блоку” Бойка-Фірташа? Чому в США, Британії та Франції передвибори (праймеріз) є нормою для політичних партій, а в Україні ні? Чи хоч одна з зазначених наших партій живе на членські внески?

І головне питання: чи можуть олігархічно-корупційні партії, в яких партійною демократією ніколи й не пахло, – побудувати реальну демократію в Україні?

Другий „стовп” – корупція.

Псевдополітичні партії породили політичну корупцію, яка дає доступ до ресурсів держави або монополізує ринки на користь спонзорів партій. Політична корупція породила всю систему корупції, яка створила „харчові ланцюжки” для політиків, урядовців, прокурорів, суддів, правоохоронців, державних службовців, керівників місцевої влади, і пов'язала їх круговою порукою та круговим захистом.

Недідздатна армія, корумповані міліція, суди і прокуратура, жажливий інвестиційний клімат, розбиті дороги, бурштинова та сміттєві проблеми, занедбана система охорони здоров'я та недоступні ліки, бідність та неефективна державна служба – усе це наслідок того, що для системи

(Закінчення на стор. 12)

ПОСТСОВЕТСЬКИЙ ПРОСТІР

Увага: Білорусь

Едвард Лукас

Зовнішні спостерігачі схильні не звертати уваги на Білорусь. Більшу частину часу після здобуття нею незалежності країна живе в стані стагнації, репресивної політики й туманних та догідливих взаємин з Росією. Час від часу вони перемижуються з випадковим непереконливим фліртом з Заходом. Але нині ситуація розпалюється, а НАТО та сусідні країни починають нервуватися.

Найбільше занепокоєння викликають навчання „Захід-2017”, які почнуться на початку вересня в західних регіонах Росії та в Білорусі. Попередні подібні навчання – „Захід-2009” – уже вдарили по нервах: у них відпрацьовувалося вторгнення в країні Балтії, яким відбивали нібито наступ „націоналістів” на Білорусь. Навчання закінчилося симуляцією ядерної атаки на Варшаву. Відтоді західню розвідку не раз тривожили раптові (позапланові) перевірки бойової готовності, з участю не менш як 100 тис. солдатів. Для запланованих на вересень навчань замовили понад 4,000 залізничних вагонів – це набагато більше, ніж потрібно.

Під прикриттям „Заходу-2017” Росія може навіть випробувати свій ключовий стратегічний постулат про те, що її непробивна „протиракетна парасолька” дає перевагу в протистоянні з країнами Балтії.

Україна теж хвилюється. Якщо деякі російські підрозділи після навчань залишаться в Білорусі, військовим стратегам у Києві доведеться перекинути й без того дефіцитні сили зі східного кордону на оборону майже незахищеного північного.

Але в Білорусі ці навчання також непопулярні. Адже стосунки її з Росією вже стали прохолодними. Мінськ запровадив безвізовий режим для мешканців країн Заходу, чим розлютив Кремль. Тепер росіяни наполягають на тому, що Білорусь має терміново сплатити їм 550 млн. дол. боргу за газ. Олександр Лукашенко наполягає на тому, щоб навчання „Захід-2017” були відкритими для спостерігачів з НАТО.

Багато що свідчить і про втручання Росії в дедалі жвавішу внутрішню політику Білорусі. Нещодавня хвиля заворушень почалася, як протест проти нового закону про „дармоїдство”. Він кваліфікує людей, що не мають повноцінної роботи, як злочинців. Таким чином, білоруси, зайняті менш ніж наполовину, повинні щорічно сплачувати 250 дол. грошової кари. При цьому середня місячна платня в країні становить 380

дол. Ця ініціатива (що нагадує переслідування радянських часів) спрямована проти опозиційних політиків та активістів громадянського суспільства, які здебільшого не працюють з повною зайнятістю.

О. Лукашенко відклав запровадження закону. Проте проект спричинився до протестів і вилився на масштабні, за білоруськими мірками, демонстрації у День Волі (25 березня відзначалася 99-та річниця проголошення недовговічної білоруської держави, створеної до радянського періоду). Багато людей заарештовано.

Та складність ситуації – не лише в опозиційних протестах проти авторитарної влади. Білоруські можновладці заявили, що викрили змову українських націоналістів, які з підтримкою Заходу прагнуть влаштувати революцію в стилі Майдану. Це дуже неправдоподібно. Багато зовнішніх спостерігачів вважає, що деякі частини нібито продемократичної опозиції в країні є маріонетками Кремля.

Довести це складно, проте дедалі більша кількість парамілітарних „козацьких” угруповань з тінювим фінансуванням і цілями (вони називають себе „патріотами”, але невідомо, що саме мається на увазі) промовисто свідчить про причетність Росії. На думку американського аналітика Пола Гобла, агенти російської розвідки видають себе за білоруських націоналістів-радикалів, щоб розпалити хаос у країні. До того ж, О. Лукашенко не надто міцно контролює свої ж владні структури, що успішно інфільтровані Росією.

Вочевидь, Кремль підкладає дров до багаття. Російський коментатор Михайло Демурін нещодавно стверджував, що Захід намагається викрасти Білорусь зі стратегічної орбіти Кремля й „переформатувати мізки” білорусів. Мовляв, протягом 25 років для цього реалізуються сотні американських і європейських проектів, схожих на ті, що застосовувалися, аби „викрасти” Україну.

Тим, хто справді бере участь у фрагментованих і дуже помірних зусиллях західних країн, спрямованих на просування демократії в Білорусі, це твердження, мабуть, видасться компліментом. Але в будь-якому разі створення страшилки про Захід – це важливий етап для подальшого виправдання силової російської інтервенції. Тож уважно спостерігаємо!

„Український тиждень”

Едвард Лукас – британський публіцист, спеціаліст з питань Росії і Східної Європи, Лондон.

Україна молилася за мир

2 квітня у містах і селах України люди молилися за мир та єдність України. На цій сторінці вміщено повідомлення про цю подію, які надійшли до „Свободи“

КИЇВ

Молитва „Боже великий, єдиний, нам Україну храни“ прозвучала 2 квітня з вуст сотень українців, які прийшли на Софіївську площу у Києві просити за мир в Україні. Втрати за час проведення війни з проросійськими бойовиками – непоправні. Своє життя за мир в Україні поклали 2,600 військових. Через агресію Росії загинуло 7,500 цивільних. (Фото: 24 канал)

РІВНЕ

У Рівному молитва за мир відбулася на площі біля пам'ятника Тарасові Шевченкові. Її очолив Архiepіскоп Рівненський і Острозький Іларіон у співслужінні з чисельним духовенством Рівненської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату та представниками ще чотирьох конфесій. (Фото: Євген Цимбалюк)

ХЕРСОН

У Свято-Духівському соборі Херсону відбувся Молебень за мир в Україні. Була звершена заупокійна літія за спочилими українськими воїнами та всіма невинно загинувшими у наш час. Наприкінці спільної молитви пролунав духовний гімн України „Боже великий, єдиний“ у виконанні хору катедрального собору. (Фото: УНІАН)

ТЕРНОПІЛЬ

2 квітня вулицями Тернополя пройшла традиційна хресна хода. Тисячі людей по чергово несли 80-кілограмовий дерев'яний хрест і молилися за мир в Україні. Молитовний захід провела Греко-католицька церква під час Великого Посту. Дерев'яний хрест, який несли віряни, встановили перед Архикатедрою. (Фото: ZiK)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Бомби вбили 49 осіб в двох церквах

АЛЕКСАНДРІЯ, Єгипет. — 9 квітня бомби вибухли в двох церквах в Танті й Александрії в північному Єгипті, вбиваючи 49 осіб. Тому що була Квітня неділя, обидві коптські православні церкви були переповнені. Понад 120 осіб потерпіло поранення. Екстремістська група „Іслямська держава“ взяла на себе відповідальність за це насильство. Президент Єгипту Абдель-Фаттаель-Сісі оголосив триденну національну скорботу і сказав, що якнайскорше буде оголошено надзвичайний стан в країні на тримісячний термін. Коптські християни творять 10 відс. населення країни, яке на числяє 91 млн. осіб. („CNN“)

■ Держсекретар США запевнив Україну

МОСКВА. — Напередодні своїх переговорів у Москві 11 квітня Державний секретар США Рекс Тілерсон зателефонував Президентові України Петрові Порошенкові, щоб запевнити його, що США далі підтримують територіальну цілісність України і що Вашингтон не думає обміняти Крим в заміну за співпрацю з Росією для спокою в Сирії. („Financial Times“)

■ У Венесуелі тривають протести

КАРАКАС. — У Венесуелі опозиція до соціалістичного Президента Ніколяса Мадуро організувала 10 квітня четверті багатотисячні протести протягом 10 днів проти економічної кризи та роз'їдання демократії. Це є перша тривала хвиля антиурядових демонстрацій за останні три роки. Рішення Верховного суду при кінці березня перебрати на себе функції опозиційного конгресу стало іскрою серед населення, яке вже страждало від шаленої інфляції та нестачі основних продуктів. Суд швидко відкликав найбільш контroversійну частину свого рішення, але все-таки це потягнення уряду викликало за судження в країні і за кордоном. 7 квітня уряд заборонив політикові Генрікові Капрілес, якого опозиція вважала найкращим кандидатом на президентських виборах, які мають відбутися наступного року, займати урядову посаду впродовж наступних 15 літ. Державний Департамент США висловив своє глибоке стурбовання цією заборобою. Міністер закордонних справ Бразилії та Організація Американських Держав звернулися 10 квітня до венесуельського уряду з закликом повернути повну демократію в країні. Н. Мадуро поїхав 9 квітня до свого комуністичного союзника Куби на наради з нею та лівачькими спільниками з Нікарагви та Болівії. („Reuters“)

■ Росія мусить вибрати між Асадом і США

ЛУКА, Італія. — Державний секретар США Рекс Тілерсон 11 квітня дав ультиматум Росії: або стати по стороні США щодо Сирії, або підтримувати Президента Сирії Башара аль-Асада. Він це заявив після зустрічі з країнами „Великої сімки“ напередодні своєї поїздки до Москви. В нарадах брали участь також дипломати з мусульманських країн, таких як Йордан, Катар, Савдійська Аравія, Туреччина і Об'єднані Арабські Емірати, тому що США розчислюють, що ці держави допоможуть втримати безпеку й стабільність в Сирії після знищення іслямських екстремістів в країні. Москва є сильним союзником Б. Асада, якого США звинувачують у смертельній хемічній атаці 4 квітня в північній Сирії, в якій загинули десятки цивільних осіб. У відповідь США збомбардували сирійську військову базу. 10 квітня Вашингтон заявив, що Росія знала наперед про хемічну атаку в Сирії. („Associated Press“)

■ Гамас скарала трьох палестинців

ГАЗА. — Група Гамас, яка має адміністративну контролю в Смузі Газа від 2007 року, повісила трьох палестинців 6 квітня за те, що вони колаборували з Ізраїлем. Міністерство внутрішніх справ Гази заявило, що повішені були засуджені за зраду та шпигунство на користь ворожих чужих сил. Від 2007 року суди Гамас засудили 106 осіб на смерть і виконали вирок над 22 з них. Згідно з палестинським законом Президент Магмуд Абас, який не має фактичної контролі на Газою, має остаточне слово щодо виконання вироку. („Reuters“)

Що свідчить про якість держави

Починаючи від 1990 року, Програма ООН з людського розвитку щороку оприлюднює звіти, котрі дають уявлення про ситуацію в різних країнах світу з освітою, станом здоров'я, тривалістю життя. За цими трьома показниками визначається так званий Індекс людського розвитку (Human Development Index). Сама програма діє від 1965 року, а її головною ціллю є допомога країнам, де актуально залишається боротьба з бідністю, з економічною та енергетичною відсталістю, порушеннями екологічної рівноваги.

В усіх аспектах своєї діяльності програма зосереджена на демократичному розвитку суспільств, захисті прав людини, створенні рівних соціальних можливостей для жінок і чоловіків.

Конкретний Індекс людського розвитку дає змогу оцінити реальний стан країни – її Внутрішній валовий продукт, дохід на душу населення і його купівельну спроможність, загальну грамотність і кількість шкільної та студентської молоді, а також середньостатистичну тривалість життя у даній країні.

За Індексом людського розвитку вже багато років поспіль перед ведуть Австралія, Швейцарія, Данія, Нідерланди, Німеччина, США і Канада. Пострадянські країни перебувають, і то в найкращому разі, посередині цього рейтингу. Щодо України, то вона, на превеликий жаль, за 2016 рік опустилася, в порівнянні з 2015 роком, на 29 позицій і тепер займає лише 84-те місце.

Тим часом у світі в цілому Індекс людського розвитку зріс утричі більше, ніж в Україні. Навіть країни Центральної Азії досягнули вищих показників.

За Індексом гендерної нерівності Україна посідає 57-ме місце серед 155 країн, в яких визначався цей показник. Отож його належить знизити. В Україні тільки 11 відс. місць у парламенті займають жінки, середню освіту мають 91 відс., а чоловіки – 96 відс. Участь жіноцтва в ринку праці становить 53 відс., тоді як чоловіків – 70 відс.

Згідно з останніми соціологічними опитуваннями, лише 1 відс. населення України належить до заможного прошарку, середньою клясою можна вважати тільки 5 відс. українців, 40 відс. з них не мають жодних заощаджень.

„Сьогодні 60 відс. населення України перебуває за межею бідності, тобто витрачають на себе менше грошей, ніж фактичний прожитковий мінімум, який складає 2,800 гривень на місяць“, – стверджує Постійний представник Програми ООН з людського розвитку в Україні Ніл Вокер.

Певна річ, коли за межею бідності перебуває пів країни, виникає серйозна загроза соціально-політичній стабільності. Якщо з їжею люди ще зводять кінці з кінцями, то на ліки грошей бракує, відтак населення частіше хворіє, зростає смертність. Особливо вразливою категорією стають за цих умов пенсіонери. Бідність веде до зниження рівня освіти, оскільки молодь змушена працювати, замість навчатися в інститутах чи університетах.

Уряд України має своєю метою до 2030 року зменшити рівень бідності в чотири рази – до 15 відс. Але ось питання питань: чи економічне піднесення буде тісно пов'язане зі справедливим розподілом зисків?

ІСТОРІЯ

Головний конструктор ракет в СРСР був українцем

Ярослав Стех

У світі знають Сергія Корольова як є творця космічної техніки та не всі знають, що він був українцем і народився 12 січня 1907 року у Житомирі, в українській сім'ї. Його батьки Павло і Марія (від народження Москаленко), були вчителями, але їхнє подружжя життя не склалось. З трьох років хлопчик жив у бабусі й діда Марії й Миколи Москаленків у Ніжині. Мати вчилася на Київських вищих жіночих курсах і працювала там у канцелярії, у вільний час відвідувала сина у батьків. Рано син навчившись читати й писати, з найбільшим зацікавленням займався арифметикою.

1914 року Москаленки з онуком переїхали до Києва, у жовтні 1916 року батьки С. Корольова офіційно були розлучені, а через місяць мати вийшла заміж за Григорія Баланина, інженера-електрика.

С. Корольов освіту здобував в Одеській професійно-технічній школі, Київському політехнічному інституті та Московському вищому технічному училищі ім. Баумана. У 1930 році закінчив Московську школу пілотів. Його дипломна робота – проект легкомоторного літака СК-4, яку виконав під керівництвом Андрія Туполева.

В 1934 році вийшла праця С. Корольова „Ракетний політ у стратосферу“. Він став працювати у Центральному аерогідродинамічному інституті, де керував створенням потужних ракетних систем. Його авторитет визнавали всі, з ким він спілкувався у справах. І саме йому зобов'язаний СРСР успіхами першого космічного десятиліття.

Але сам С. Корольов у 1938-1944 роках перебував у неволі, в тюрмі, на каторзі Колими, у закритих установах системи НКВД і лише 18 квітня 1957 року він – на той час уже голова ради Головних конструкторів ракетної техніки був офіційно реабілітований „за відсутності складу злочину“. 27 червня 1938 року був арешт і вирок: 10 років виправно-трудових таборів із позбавленням прав на п'ять років та конфіскацією майна. С. Корольов звертався до Верховної прокуратури, особисто до Йосифа Сталіна з проханням переглянути його справу. 27 липня 1944 року

Президія Верховної ради СРСР достроково звільнила С. Корольова з-під арешту і зняла з нього судимість.

Життя С. Корольова врятував його конструкторський талант. У 1956 році під керівництвом С. Корольова була створена перша стратегічна ракета СРСР, що стала основою ракетного ядерного захисту країни. Врешті були перший штучний супутник Землі, лети автоматичних космічних апаратів до Місяця, перший у світі політ людини по навколоземній орбіті.

Проте він був весь час під наглядом спецслужб. Радянська преса називала його „головним конструктором“. Ані імені, ані прізвища. Статті у пресі підписував „проф. К. Сергєєв“. Писав, до речі, сам, а не так, як деякі академіки ставлять автографи наприкінці підготовленого референтами тексту. Всі нагороди були здійснені таємно, про них ніде не писали. Космодром Байконур в усіх офіційних публікаціях засекречувався. С. Корольов створив величезну горизонтальну мережу, яка працювала на космонавтику.

С. Корольов до українців на космодромі завжди звертався так: „Здоров, козаче! Рідну мову ще не забув?“ – і переходив на українську. Й саме для цього космонавт Павло Попович співав під час лету: „Дивлюсь я на небо“ і мав з собою „Кобзаря“ Тараса Шевченка. З захопленням любив розповідати про С. Корольова Іван Бровко, який разом з ним працював. 18 жовтня 1947 року І. Бровко як командир стартового дивізіону брав участь у запуску першої балістичної ракети з полігону „Капустин Яр“ поблизу Астрахані. Там, на плиті, спорудженій на честь цієї події, поруч з іншими вибито ім'я майора І. Бровка.

С. Корольов помер 14 січня 1966 року. Похорон з державними почестями відбувся на Червоній площі Москви.

С. Корольов був генератором багатьох незвичайних ідей і працьким видатних конструкторських колективів, що працюють у галузі ракетно-космічної техніки, його внесок у розвиток світової пілотованої космонавтики є вирішальним.

ЦІНИ НА ПЕРЕДПЛАТУ НАШОЇ ГАЗЕТИ

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол.* на рік для всіх

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

Для тих читачів, котрі отримують друковане видання, передплата електронної версії „Свободи“ коштуватиме всього на 5 дол. більше.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Маємо надію на підтримку від США

Збройна агресія Російської Федерації проти України розпочалась 20 лютого 2014 року, коли всупереч її міжнародно-правовим зобов'язанням були встановлені перші випадки порушення російським військом державного кордону України. Тепер протистояння на сході України – це конфлікт двох світів, який, на жаль, розгортається на території нашої держави. Росія вже порушила понад 300 міжнародних конвенцій, угод і договорів та не отримала не те що покарання, а навіть рішучого осуду з боку міжнародного співтовариства.

Насправді йдеться про виклик Володимира Путіна всій системі міжнародних відносин, яка склалася після Другої світової війни.

Анексією Криму В. Путін підірвав існуючу систему міжнародного права, яка формувалася протягом довгих десятиліть. Саме тому принциповим питанням для міжнародної спільноти є повернення Росії в цивілізовані рамки співіснування з рештою держав світу.

Потрібно вже припинити порожні розмови про патріотизм, які лунають, зокрема з трибуни Верховної Ради. Слід нарешті чітко стати на позиції, що це війна Росії проти України, ухвалити закон про окуповані території. Необхідно терміново запроваджувати нові, більш потужні економічні санкції проти Росії, які повинні бути максимальними та включати припинення будь-яких торговельних від-

носин з Росією, арешт всіх фінансових рахунків чи інвестицій в нерухомість, що належать Росії та її підприємствам на території інших держав.

У Росії намагаються знайти спосіб обійти санкції, орієнтуючись на країни, які виступають за більш м'який підхід. Вона розгорнула широку кампанію в країнах Євросоюзу щодо пропагування ідеї неефективності обмежувальних заходів, а з посиленням впливу проросійських політичних сил у Франції, Італії, Австрії, Чехії, Словаччині, Греції, Угорщині, Болгарії уже відбуваються дискусії щодо поступового зняття економічних санкцій з Москви.

Проте, не всі провідники держав розглядають питання співпраці чи примирення з агресором. Так,

колишній прем'єр-міністр Швеції Карл Білльдт застеріг Захід від зняття з Росії санкцій, запроваджених за її агресію в Україні. Американський сенатор-демократ Шерод Бравн зазначив, що українці та весь світ розуміють, яку загрозу становить російська агресія. І Президент США Дональд Трамп, формуючи політику щодо Росії, зобов'язаний працювати з Конгресом, який добре знає своїх ворогів та їхню поведінку. Адже саме США є певним провідником в питанні врегулювання світової злагоди і саме США значною мірою впливають на позицію Євросоюзу, тому при продовженні спільних скоординованих дій Вашингтону і країн Євросоюзу результату буде досягнуто.

Тарас Гаюн,
Рівне

„Просвіта“ продовжує діяльність в Україні

Товариство української мови в США (ТУМ) від 1990 року тісно співпрацює з обласними організаціями „Просвіти“ в Україні й отримує від них вістки про новини їхньої праці.

Голова Львівської обласної „Просвіти“ Ярослав Питько повідомив, що у Львові продовж 15 років проводиться дитячо-юнацький конкурс малюнка „Тарасовими стежками“, у якому щорічно беруть участь до 1,000 осіб. Переможців конкурсу визначає професійне журі з членів Національної спілки художників України і нагороджує дипломами і подарунками, а їхні роботи виставляють у Львівському палаці мистецтва. Виставка та нагородження лавреатів відбудуться 22 травня цього року.

Олександра Сумарук, голова „Просвіти“ в Самборі, подає до відома, що Шевченківські читання відбулися 15 березня з участю 26 педагогів сільських шкіл району і 13 з Самбора. Вони отримали в подарунок книжки поезій Василя Стуса, бо в січні 2018 року планують провести Стусові читання. Нагороджені виступатимуть у Палаці мистецтв Львова в травні цього року. Просвіт'яни також провели вечір до 130-річчя Леся Курбаса, який народився в Самборі. О. Сумарук виступала з спогадами про поїздку зі своїми учнями на Соловки в 1991 році, де був в'язнем Л. Курбас. З фінансовою підтримкою ТУМ Самбірська „Просвіта“ видала книжки для любителів хорового співу.

Голова „Просвіти“ з Запоріжжя Ігор Артюшенко інформує, що було

видано антологію письменників запорізького краю „Не мліють джерела Дніпрові“ з підтримкою ТУМ та у співпраці з відділенням Національної спілки письменників України. 25 березня запорізька „Просвіта“ вітала театральний фестиваль дитячої творчості „Березіль“, присвячений 130-річчю дня народження Л. Курбаса. Ініціатором фестивалю був запорізький осередок Союзу Українок. Участь у фестивалі взяли 11 шкіл. „Просвіта“ також відновила старання встановити пам'ятник Тарасові Шевченкові в центрі Запоріжжя.

„Просвіта“ в Хмельницькому знала з видання з фінансовою допомогою ТУМ дитячих книжок Ніни Шмурикової-Гаврилюк „Хоробрий Сашко“ та „Лорілея“. Гарні ілюстрації Олени Янчук. Головою „Просвіти“ є Віталій Міхалевський, доцент Хмельницького національного університету, який пише оригінальні вірші. Він повідомляє, що планують видання про подільську „Просвіту“ з нагоди 25-річчя відновлення її діяльності та 150-річчя „Просвіти“.

Голова Рівненської обласної „Просвіти“ Іван Ветров повідомив, що 6 березня в залі Вищого професійного училища відбувся восьмий конкурс читців-декламаторів та юних поетів „Живи, Кобзарє, в пам'яті людській“, а 10 березня у обласній універсальній науковій бібліотеці відбулися урочистості, присвячені переможцям третього етапу XVI Всеукраїнського конкурсу учнівської творчості під гаслом „Об'єднаймося ж, брати мої“, присвячені 100-річчю утворення Укра-

їнської Центральної Ради та проголошення Української Народної Республіки. 15 березня в обласному інституті післядипломної педагогічної освіти відбулася презентація книги „Братня“ навала-війни Росії проти України XII-XXI ст.“, організована обласною „Просвітою“ спільно з інститутом. „Просвіта“ з допомогою ТУМ видала „Екзод Тараса Шеченка“ Леоніда Плюща.

„Просвіта“ Полтавщини невтомно працює під проводом довголітнього голови Миколи Кульчинського. Минулого року вдалося відкрити величавий пам'ятник гетьманові Іванові Мазепі у центрі міста та перевидати і розповсюдити книжку

„1709“ Леоніда Полтави про гетьмана І. Мазепу (з підтримкою ТУМ). Також було видано на честь Івана Франка збірник оповідань „Сойчине крило“. Ці дві книжки були передані на фронт для воїнів на Донбасі.

Плянують видати до 100-річчя української національно-визвольної революції праці Симона Петлюри та спогади про нього та українську російську війну 1918-1920 років. Фестиваль „Мазепа-фест“ почнеться показом українських кінофільмів у квітні і закінчиться Днями академічного хорового співу у серпні.

ТУМ радо спілкується з усіма обласними „Просвітами“ в Україні і допомагає їм фінансово та матеріалами в даній потребі.

Віра Боднарук,
Норт-Порт, Флориди

У Самборі учні прийшли до пам'ятника Лесеві Курбасові.

Закликаємо припинити імітацію санкцій

До „Свободи“ надійшла вміщена нижче заява громадської організації „Вільні люди“ щодо подальшої акцій російським „Сбербанком“

„Сбербанк“ 27 березня оголосив про продаж усіх акцій своєї української „дочки“ консорціумові інвесторів, куди увійдуть „Norvik Banka“ (належить Григорієві Гусельникову) і білоруська приватна компанія. „Вільні люди“ наголошують, що імітація очищення банківської системи як суть української політики стосовно російських банківських установ на українському ринку продовжується. Спочатку вводять обмеження щодо російських банків, які голосно називають санкціями. Хоча до справжніх санкцій, які призвели б до швидкого очищення української банківської системи від присутності установ країни агресора,

вони мають дуже далеке відношення.

Тепер російський „Сбербанк“ нібито продав свою „дочку“ в Україні, хоча насправді переклав із однієї російської кишені в іншу. Подібний фокус ми бачили три роки тому у виконанні „Лукойлу“, який нібито продав свої заправні станції в Україні, а насправді просто перейменував їх в „Амік“.

У підсумку, українська влада демонструє, що нібито бореться з економічною окупацією Росії, а російська влада і підприємці нібито дуже бояться „болючих“ українських санкцій та вирішили покинути український ринок.

Це принципово помилкова політика, бо в результаті – все залишається на своїх місцях, ефект від санкцій швидко мине, а от вплив росіян лише посилиться. І викорінювати його буде все важче. А в тому, що присутність російського бізнесу має бути зведена до мінімуму, або й взагалі ліквідована, у людей із державницькою позицією сумнівів немає.

„Вільні люди“ закликають владу припинити санкційну імітацію, зайнятися реальним очищенням української економіки від російських агентів. Це не лише в інтересах держави України, але й самої влади, якщо вона мислить категоріями хоча б самовідтворення у владі через вибори. Зі свого боку „Вільні люди“ послідовно працюють і будуть працювати над очищенням України від російського підприємництва.

„Вільні люди“,
Київ

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Тараса Шевченка вшанували у Нью-Йорку

Микола Галів

НЬЮ-ЙОРК. – 4 березня українська громада відзначила Шевченківські дні науковою конференцією, улаштованою заходами наукових установ і дійством Українського драматичного театру під керівництвом Івана Бернацького.

Наукова коференція відбулась у приміщенні Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ). Співучасниками були НТШ, Українська Вільна Академія Наук (УВАН) й Український Науковий Інститут Гавардського Університету.

Голова НТШ Григорій Грабович привітав учасників вечора й доповів на тему „Становлення рецепції Шевченка. 1861 рік“. Він підніс товсту книгу, яка щойно з'явилась друком, а це його найновіша праця про Тараса Шевченка. Тобто все, що написано про Т. Шевченка: статті, рецензії і все інше, що появилось російською, польською, українською й іншими мовами до

1861 року, себто до смерті Т. Шевченка. Доповідач розгорнув широку панораму відгуків, згадок і рецензій на творчість Т. Шевченка.

Олександр Боронь з Інституту літератури ім. Т. Шевченка Національної Академії Наук України доповідав на тему „Шевченко-ва псевдонимаречена Анна Шарикова – вигадки і факти“. А. Шарикова нібито походила з селянського роду і їй подобався Т. Шевченко. Доповідач довів, що ця історія була літературною вигадкою.

Тамара Гундорова з цього ж інституту доповідала на тему „Циганерія як матриця „іншого“ в українській літературі: Тарас Шевченко й Ольга Кобилянська“. Вона розповіла про життя циган в Україні. Тема циган виразно помітна у творчості Т. Шевченка, не тільки в поетичній, але й в художній. Коли виникали якісь проблеми, то звертались до циганки. Це зокрема видно у творі О. Кобилянської „У неділю рано зілля копала“.

Апогеем конференції був виступ поета Василя Махна на тему „Скиньте з Шевченка шапку: поетичний образ Шевченка в українській поезії (Антонич, Драч, Рима-рук)“. В. Махно накреслив образи Т. Шевченка у творчості згаданих поетів і не тільки. Згадав кінофільми про Т. Шевченка. Але досі немає біографічного роману, який показав би поета, як глибоко думаючу політичну, глибоку людину.

На завершення конференції голова УВАН Альберт Кіпа зробив підсумки і дещо розповів про історію УВАН.

12 березня молоді, талановиті актори Українського драматичного театру під керівництвом Народного артиста України І. Бернацького представили дійство з допомогою музичних звукозаписів, за якими доглядав Станіслав Терентьев, а за світлові ефекти відповідала Ніна Терентьева.

Прелюдією звучало Тарасове прохання – „Як умру, то похо-

вайте“. Далі були вступне слово Аскольда Лозинського, молитва Владики Павла Хомницького і водночас його слово про поета.

Дійство почалось після заповідження Оксани Ізбянської. Актори виходили в українських народних строях-вишиванках. Виступили Ольга Панько, Петро Лотоцький, І. Бернацький, Христина Місюк. Прозвучали „Три душі“ у виконанні Лідії Шульц, Христини Рябокінь й Олени Пікунової, „Три ворони“ у виконанні О. Панько, Любови Пилипонюк і Зоряни Бабій, „Три лірники“ у виконанні І. Бернацького, Володимира Курила і Сергія Тарновецького. У дійстві брали участь Людмила Грабовська, Володимир Левицький Юрко Михайлів, В'ячеслав Циганець, Катерина Яворська й інші. У фіналі вечора прозвучали твори Т. Шевченка у виконанні І. Бернацького, П. Лотоцького та цілого колективу. Аудиторія відгукнулася щедрими оплесками.

Запросили гостей на „Вишивані вечорниці“

Любов Дмитришин-Часто

НОРТ-ПОРТ, Флорида. – 56-ий Відділ ім. Мілени Рудницької Союзу Українок Америки вже не вперше проводив „Вишивані вечорниці“ перед Днем св. Валентина, тому що вони мали ще одне призначення. Довкола висіли серця. А днів було в

місяці замало, щоб роз'єднати ті два свята.

11 лютого „Вишивані вечорниці“ відкрила і привітала гостей голова 56-го Відділу Анна-Марія Сусла і передала ведення програми голові комітету „Вишиваних вечорниць“ Богданні Пужик.

До їх проведення додали своєї пра-

ці союзнянки Неонілі Лехман і Таня Сілецька, продаючи квитки. Буфет був теж в заряді союзниць. Гості вдячні Олі Гронь і Славі Малюк, які організували закупівлю продуктів та підготування столів. Ліда Білоус і Ляри-са Шпон продавали червоні троянди — квіти кохання, так що святкування Дня св. Валентина почалося вже на „Вишиваних вечорницях“.

Приємною несподіванкою стала льотерія, на яку мистець Ярослав Стадник, чоловік нашої союзни-ки Уляни Стадник, подарував карти-

ну „Приморозки“ – пейзаж з деревами. Виграш випав Реліссі Євшенко, яка виростала в Бразилії.

Заля Українського релігійного і культурного осередку ім. св. Андрія вмістила 230 гостей. Грали брати Сизоненки — вчені музиканти. Усі утнули коломийки, вже наостанок, коли гостей стало менше, бо для такого танцю, як кажуть, замало неба і землі.

За гарне оформлення залі дякували Ярі Літош та всім союзнянкам, які їй допомагали.

У концерті звучала музика нового покоління композиторів

Богдан Марків

НЬЮ-ЙОРК. – 2 квітня в Українському Інституті Америки відбувся концерт „Генерація тисячоліття“ музики українських композиторів, вік яких не перевищує 52 роки. Це покоління не зазнало комуністичних настанов і замовлень писати твори для прославлення комуністичних вождів. Тепер композитори пишуть, як їм подобається.

Виконавцями в концерті були

Моран Кац – клярнет, Соломія Івахів – скрипка, Івес Джарам-раж – чельо та Богдан Кривопуст – фортепіан.

В програмі був твір єдиної жінки, віком наймолодшої Люба-ви Сидоренко „Етюди старовинного міста“ для чельо сольо. Як писала Ліна Костенко: „Жінка – як музика, її можна любити, навіть не дуже розуміючи“.

Були дві п'єси для клярнету:

(Закінчення на стор. 14)

Виконавці концерту (зліва): Моран Кац, Богдан Кривопуст, Івес Джарамраж та Соломія Івахів. (Фото: Олена Сідлович)

Світовий Конгрес Українців

Ukrainian World Congress

5 квітня 2017 р.

Великоднє привітання Світового Конгресу Українців

Світовий Конгрес Українців (СКУ) щиро вітає Ієрархів і духовенство Українських Церков, Президента, Прем'єр-міністра, Голову Верховної Ради та Збройні Сили України, голів усіх складових організацій СКУ та українців усього світу з великим святом Христового Воскресіння!

Воскресіння Ісуса Христа є найбільшим і найвеличнішим для всіх українців днем, що символізує перемогу життя над смертю та світла над пітьмою, а також гуртує наш народ навколо єдиних християнських цінностей.

Сьогодні багатомільйонна українська діаспора на чолі зі Світовим Конгресом Українців солідаризується з народом України та робить усе, щоб допомогти захистити територіальну цілісність України від зовнішньої збройної агресії та щоб Україна стала цілком реформованою європейською державою.

У світлий день Христового Воскресіння Світовий Конгрес Українців закликає все світове українство ушанувати Сина Божого та помолитися за мир в Україні та за її вірних синів і дочок, які сьогодні мужньо протистоять ворожій імперії на Сході України.

“Нехай же радість Христового Воскресіння оберігає і об'єднує всю нашу велику українську родину та й далі буде джерелом світла, мужності й віри в перемогу добра над злом,” - заявив Президент СКУ Євген Чолій.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Контакт зі ЗМІ: Ірина Мицак
СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ
145 Evans Ave., Suite 207
Toronto, ON M8Z 5X8 Canada
Tel. (416) 323-3020
Fax (416) 323-3250
e-mail: uwc@ukrainianworldcongress.org
website: www.ukrainianworldcongress.org

СКУ є міжнародною координаційною надбудовою українських громад у діаспорі, що представляє інтереси понад 20 мільйонів українців. СКУ має мережу складових організацій та зв'язків з українцями у 53 країнах. Заснований у 1967 р., СКУ в 2003 р. був визнаний Економічною та соціальною радою Організації Об'єднаних Націй як неурядова організація зі спеціальним консультативним статусом

TORONTO – KYIV – BRUSSELS

Head Office: 145 Evans Avenue, Suite 207, Toronto, Ontario M8Z 5X8 Canada

Tel: 416.323.3020 Fax: 416.323.3250

E-mail: uwc@ukrainianworldcongress.org Website: www.ukrainianworldcongress.org

Федеральна Кредитова Коператива СУМА провела загальні збори

Володимир Козицький

ЙОНКЕРС, Нью-Йорк. – 53-ті річні збори Федеральної Кредитової Кооперативи СУМА відбулися 18 березня. Голова Ради директорів Андрій Горбачевський відкрив збори і передав даліше ведення виконавчому директорові та президентові Романові Козицькому, який привітав гостей – Владика Павла Хомницького і Василя Лостена та консула України Дениса Семеновича.

Секретар Любомир Щур відчитав список 31 померлого члена. Присутні вшанували пам'ять померлих членів та полеглих героїв Майдану і захисників України на Донбасі хвилиною мовчанки. Молитву промовив Владика П. Хомницький.

Л. Щур представив президіальний стіл та священиків – о. пароха Кирила Ангелова з дружиною, о. мітрата Івана Терлецького, о. ректора Романа Малярчука, о. Івана Мазурика, о. Олександра Двінятину з Бріджпорту та представників сусідніх кредитівок: з Кредитівки „Нова“ в Пасейку були почесний голова дирекції Ярослав Федун, Микола Косціолик і Володимир Войнов, з Української Національної – голова Ради директорів Степан Качурак, Зенко Галькович і Юрій Федорів.

Першим звітував президент Р.

Президіальний стіл зборів (зліва): Ігор Макаренко, Любомир Щур, Іван Оліярчик, Стефан Шульган, Владика Василь Лостен, Владика Павло Хомницький, Роман Козицький, Андрій Горбачевський, Стефан Капітула, Андрій Бурчак, Ярослав Кіцюк, Орест Козицький. (Фото: Тоні Чемп)

Козицький, який сказав, що 2016 рік був ще одним роком зростання, іновачій та змін у кредитівці: членство зросло на 97 осіб, активи зросли майже на 13 млн. дол. і досягли в активах 320 млн. дол., позик видано на 31 млн. дол., разом у позиках є понад 200 млн. дол. Резерви скла-

ли понад 47 млн. дол., а чистий зиск – 1.7 млн. дол. Дивідендів виплачено понад 3.2 млн. дол. Разом з коефіцієнтом капіталізації, що перевищує середній показник серед усіх кредитівок, досягнення демонструють збалансований підхід щодо сталого зростання з одночасним підтриманням міцності та безпеки інвестицій, який є відмінною ознакою кредитівки вже понад 50 років. Відділ електронного банківництва постійно стежить за розвитком новітніх технологій, що дозволяє кредитівці покращувати функціональність та безпеку платформ онлайн-банківництва та мобільного банківництва. Кредитівка залишається на чільному краї з надання безпечних та зручних послуг членам.

Скарбник-управитель Ігор Макаренко змістовно з'ясував стан та перспективи кредитівки. За Кредитову комісію звітував голова Мирон Дашко. Комісія виділила 197 позичок на суму 31.6 млн. дол. Від Контрольної комісії звітував голова Іван Оліярчик. Обговорення звітів не було. І. Оліярчик запропонував схвалити звіти, що присутні одноголосно прийняли.

Привіти виголосили консул Д. Семенович, Я. Федун, С. Качурак.

Цього року закінчили свою каденцію І. Оліярчик, Л. Щур та Стефан Капітула, а з кредитової комісії – Ярослав Гац і Ігор Шевчук. Номінаційна комісія у складі д-ра Ореста Козицького, Галини Пециляк та Мирона Перега запропонувала перевибрати уступаючих членів дирекції та кредитової комісії. Другого списку не було, список кандидатів був прийнятий одноголосно.

Р. Козицький подякував номінаційній комісії та усім гостям за участь у зборах та попросив о. К. Ангелова до кінцевої молитви. Відспівали національний гімн України. Учасники зборів залишились на вечерю, яку благословив Владика В. Лостен.

На першому засіданні дирекція розподілила обов'язки: голова – Андрій Горбачевський, перший заступник – Стефан Шульган, другий заступник – С. Капітула, скарбник-управитель – І. Макаренко, секретар – Л. Щур, члени – Андрій Бурчак, І. Оліярчик, Ярослав Кіцюк молодший та О. Козицький.

Кредитна комісія: голова – М. Дашко, члени – Петро Барна, д-р Василь Коцур, Я. Гац та І. Шевчук. Контрольна комісія: голова – І. Оліярчик, члени – Леся Щур та Тиміш Ганкевич.

Промовляє консул Денис Семенович.

Зібралася рада „Хрестоносців”

Роман Юзенів

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – На раду пластових куренів „Ордену Хрестоносців”, яка відбулася 18 березня, прибуло 30 хрестоносців і кандидатів зі США та Канади. Раду провадив Великий майстер Ордену Хрестоносців Олесь Лабунька.

Учасники вислухали звіти з діяльності куреня в США, Канаді

й Україні, обговорили плян праці ордену, вислухали доповідь Юрія Зайця про геральдику та прийняли кандидатів до куреня. Учасники Ради одноголосно вирішили далі підтримувати працю Українського Католицького Університету та включитися в акції допомоги учасникам війни на сході України.

Орден Хрестоносців був заснований в 1946 році і має курінний клич „З хрестом і мечем!”.

Учасники Ради Пластових куренів „Ордену Хрестоносців”. (Фото: Весволд Онішкевич)

Наукове Товариство ім. Шевченка

в Америці

запрошує

на доповідь

д-р Ольги Бертельсен

(Колумбійський університет)

Стипендіатка УНІГУ 2016- 2017 рр.

**Лесь Курбас та „березільці”:
Нові архівні документи**

**в суботу, 22 квітня 2017 року
о 5-ій годині по пол.**

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

The Ukrainian National Association Inc.

will host a presentation by

Dr. Petrusia G. Kotlar

“Wellness and Nutrition as a Means to Healthy Longevity”

Saturday, April 22, 2017, at 2:00 p.m.
at St Michael Ukrainian Catholic Church Hall,
569 George Street, New Haven, CT

Topics to be discussed include:

- Ethno-nutrition
- Seasonal Eating
- Nutritional Trends in 2017
- Alternatives to Chemical Medicine

Dr. Kotlar, chiropractor, is a well-known alternative health care provider practicing for 33 years. Her holistic wellness practice in NYC encompasses spinal health, nutrition, exercise and apitherapy. As part of her continuing education studies, Dr. Kotlar has completed coursework on Nutritional Protocols for Daily Living, Principles of Digestion, and Fundamentals of Herbal Therapy in Endocrinology and Cardiac Health, among others.

Admission: gratis
Healthy snack tasting

Organized by UNA Connecticut District

Contact us:
888-538-2833

PREMIER NINE*

4%

ALSO AVAILABLE:
SELECT SEVEN – 3.5%*
STARTER FIVE – 3.0%*

ANNUITIES

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Василь Курилик був мистцем Канади й України

Сім'я мистця в 1975 році (зліва): Стів, Томмі, Василь Курилик з дружиною Джейн, Барбара і Катя. (Фото: Майк Вілк)

Ярослав Стех

Українці в Канаді зробили відчутний вклад до письменства, педагогіки, мистецтва. Серед них був Василь Курилик. Визначний вчений д-р Богдан Стебельський писав: „Для українського мистецтва Василь Курилик важливий тим, що він показав українську людину в Канаді, ту, яка творила цю Канаду й залишилася в ній жити, продовжувати себе в ній. Без Курилика не можна говорити про українців у Канаді, як не можна без нього говорити про канадське образотворче мистецтво взагалі“.

В. Курилик народився 3 березня 1927 року в сім'ї українського фермера у Відфорді, Альберта. Його родові коріння виводяться з Буковини. Ще в 1896 році його дід і бабуся виїхали з Борівців у пошуках кращої долі за океаном. Його батьки стали фермерами, а В. Курилик в 15 років пішов з дому у самостійне життя.

Молоді роки його промайнули у Манітобі, де він закінчив школу і університет у Вінніпезі й відразу поступив на студії малярства до Онтарійського коледжу, а звідси перейшов на навчання до Мистецького інституту ім. Альєнде в Мехіко. Йому доводилося важко працювати лісорубом у провінціях Онтаріо і Квебек і жити вкрай бідно.

Незважаючи на труднощі, успішно завершив мистецькі студії в Лондоні, Англія, де здобував освіту протягом 1952-1959 років. Він важко захворів на очі і його недуга загрожувала йому повною сліпотю. В. Курилик став ревно молитися і врешті повністю прозрів.

Від того часу В. Курилик майже всю свою творчість присвятив християнству, поїхав до Святої

Землі, де ходив Христос, й усі ці місця в покорі пройшов пішки та змалював. Він побував у Вифлемі, Назареті, Єрусалимі, Єрихоні, на Генісаретському озері. Малював краєвиди, архітектурні пам'ятки і людей, що спричинилося до створення циклу „Пасії св. Матея“ з 160 картин.

З своїми картинами В. Курилик вперше виступив в 1960 році в Галерії Айзека в Торонто. Від того часу, майже кожного року відбувалися виставки творів мистця, у яких тематика тісно переплітається з історичною долею народу та релігією. Варто згадати твори „Пустельник у печері святої Лаври Київської“, „Вибирають гетьмана“, „Трагедія у Вінниці“.

За 15 років до Чорнобильської трагедії у своїх картинах про атомний викид написав вражаюче застереження. Добре відоме символічне полотно „Нуклеарна Мадонна“, написане в дочорнобильську добу. Після 1986 року твір набув іншої назви – „Чорнобильська Мати Божа“.

Однак вершиною у творчості В. Курилика є серія „Страсті Христові“, тобто ілюстрації до Євангелії, яка охоплює понад 20 картин. Понадто В. Курилик оформив художньо „Лиса Микиту“ Івана Франка, видавані різні книжки, зображував з великим хистом тварин.

В. Курилик – це окрема постать і окрема епоха на тлі українського і світового мистецтва. Українці мають право гордитися творчістю свого мистця, для якого Україна і Канада стали однією батьківщиною. Вийшло декілька монографій про нього та кольорових альбомів, а також п'ять кінофільмів. Автобіографія В. Курилика „Зо мною жтось“, видана у американському університеті Кор-

Перша українська церква.

нел для студентів психології, розповідає про життя В. Курилика від його дитинства до визнання його мистцем міжнародного значення.

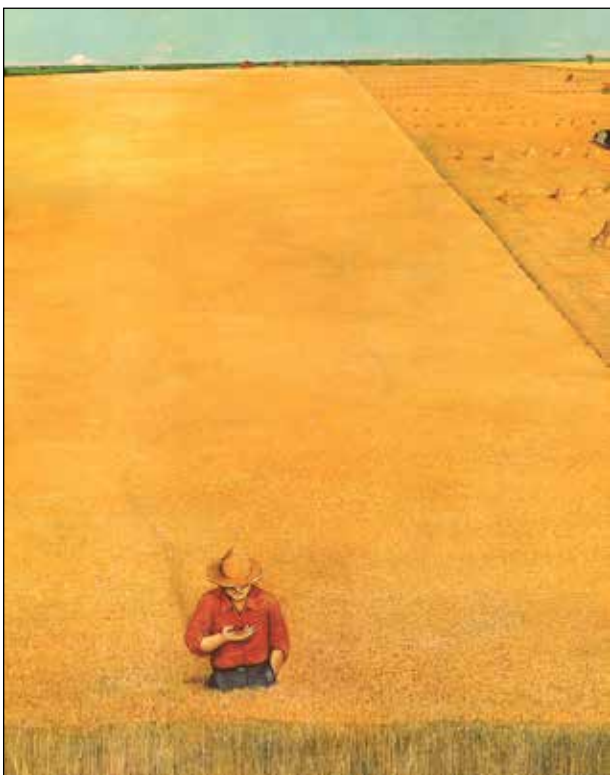
В. Курилик мріяв побувати на батьківщині своїх предків й в 1970 році така можливість з'явилася. Група українських мистців з Канади і США побувала в столиці України, а також у Львові, Харкові, Одесі, Запоріжжі, Полтаві. Поклонилися могили Тараса Шевченка в Каневі, де В. Курилик намалював „Дух Шевченка витає над Канадою“ – духовне освідчення любові до України. В. Курилик відвідав село Борівці, звідки виводиться його рід.

Після повернення до Канади В. Курилик знову отримав дозвіл відвідати Україну у вересні 1977 року. В цей час був він вже хворий, але таки поїхав і там створив майже 100 рисунків. Повернувшись до Канади, закінчував свої ескізи вже у шпиталі, працюючи майже до останнього дня.

В. Курилик помер 3 листопада 1977 року, проживши лише 50 років. У його спадкові понад 10 тис. картин, малюнків та ескізів. Чимало з них розійшлося по світу, а в Ніягара-Фолс діє музей В. Курилика, а також постійна виставка „Український піонер“. На цю тему написано майже 4,000 робіт. Канада гідно оцінила визначні досягнення свого сина, нагородивши його Орденом Канади.

* * *

На цій сторінці вміщено картини і частини картин Василя Курилика, намальовані на шести дерев'яних панелях в Ніягара-Фолс музеї восени 1971 року, як серія „Український піонер“. Картини розповідають про прибуття українців до Канади та перші нелегкі роки їхнього життя у новій країні.

Перший багатий врожай.

Зимова Канада: шкільний автобус та український весільний поїзд.

Закінчення переїзду через Атлантийський океан (частина картини).

Українське телебачення діє на окупованих територіях

Ганна Бичок

КРАМАТОРСЬК. – Донецька філія суспільного мовника отримала ліцензію на супутникове мовлення. Телеканал „До ТеБе“ з 3 квітня розпочав мовити по обидві сторони лінії розмежування.

Від початку антитерористичної операції (АТО) регіональні філії Національної телекомпанії України (тепер – Національної суспільної телерадіокомпанії України) у Донецькій та Луганській областях опинились на захоплених територіях. Згодом було прийнято рішення відновити роботу Донецької і Луганської

обласних телерадіокомпаній на підконтрольних Україні територіях – у Северодонецьку та Краматорську. Проте сигнали цих телеканалів не були доступні місцевим жителям.

„Війна розділила українців: люди опинилися по різні сторони лінії розмежування. До сьогоднішнього дня ті, хто опинився на окупованих територіях, знали, що відбувається у цьому розірваному навпіл регіоні, лише від російських телеканалів, які нашіпиговані пропагандою, – розповів заступник генерального директора НСТУ Михайло Шматов. – Ми отримали супутникову ліцензію на мовлення для донецької

філії „До ТеБе“. І з 3 квітня суспільне донецьке телебачення можна дивитися на супутнику по обидві сторони конфлікту.

Це величезна перемога для всіх нас: створювати єдине інформаційне поле та об'єднувати країну інформаційно, особливо в областях, де триває війна і наші громадяни залишились ізольованими від об'єктивної інформації про події в регіоні. У наших найближчих плянах – ліцензування Луганської філії. Ми хочемо, аби ця філія також могла вести супутникове мовлення на окупованих територіях Луганської області“.

Внаслідок реформи суспільного

телерадіомовлення всі обласні телерадіокомпанії були приєднані до Національної телекомпанії України (НТКУ) з 19 січня цього року і входять до загальної системи суспільного телебачення. Донині Донецька та Луганська філії мовили у цифровій мережі на тимчасових дозволах виключно на території, підконтрольній Україні. Наша поштова адреса: НТКУ, вул. Мельникова, 42, Київ 04052 Ukraine.

Ганна Бичок – тимчасово виконуюча обов'язки голови правління Національної суспільної телерадіокомпанії України, Київ.

Російська трагедія

(Закінчення зі стор. 1)

обґрунтувати збройний напад Росії на незалежну Чечню, розповіли у своєму сенсаційному дослідженні „ФСБ підриває Росію“ колишній підполковник КГБ Олександр Литвиненко та російсько-американський історик Юрій Фельштинський. Відтак О. Литвиненка у Лондоні звела з білого світу „довга рука“ В. Путіна. Як і багатьох інших критиків кремлівського садиста – Галину Старовойтову, Сергія Ющенкова, Юрія Щекочихіна, Ганну Політковську, Бориса Березовського, Бориса Немцова.

Нема найменшого сумніву, що путінською жертвою став нещодавно убитий в Києві колишній депутат російської Державної Думи Денис Вороненков.

Швидше за все, кремлівською диверсією є й недавній гранатометний обстріл Генерального консульства Польщі в Луцьку: В. Путінові за будь-яку ціну треба якнайглибше зіпсувати українсько-польські взаємини.

Є величезна ймовірність, що й за вибухом боєприпасів на складі в Балаклії на Харківщині стоїть російська агентура.

Психологи знають цю закономірність: найбільше залякує той, хто сам боїться. В. Путін панічно боїться втратити владу, і цей його страх вже переходить в агонію. В такому стані він і його середовище вже втрачають здатність ясно мислити і логічно діяти. У поквапі ж виказують себе.

„Влада фактично дала на себе свідчення, залишивши на місці злочину в Санкт-Петербурзі докази, що дозволяють схопити її за руку, – пише російський опозиціонер з Німеччини Ігор Ейдман. – Вчора, відразу після теракту, засоби масової інформації і Міністерство з надзвичайних ситуацій говорили про два вибухи. Чому? А тому, що планувалося здійснити два вибухи водночас. Тому таку інформацію випустили зі спецслужб, як тільки почалася метушня. Але щось пішло не так. Мабуть, другий підричник не став підкидати бомбу у вагон (злякався або совість прокинулася), а залишив її у недієвому стані на станції „Площадь восстанія“. В результаті бом-

бу знайшли і знешкодили. Влада не могла заздалегідь знати про другу бомбу і не могла передчасно вважати її такою, що вибухнула, якби сама не була організатором теракту. Злочинці видали себе“.

І ще дві думки з приводу вибуху в Санкт-петербурзькій підземці. Російський опозиційний політик Костянтин Боровий:

„Причини цієї невдалої операції спецслужб такі:

Рішення про вибухи прийнялося 27 березня, в понеділок. Термін виконання був дуже коротким, добре підготувати операцію не було часу. Співробітники спецслужб вже не мають колишніх професійних навичок, бо значно фаховіше займаються власним збагаченням, рекетом, шантажем.

Явна слабкість режиму робить для них небезпечною співпрацю з ним, виконання його злочинних наказів.

Також передбачалося „докрутити“ ситуацію пропагандистськими інструментами, як, на жаль для Кремля, вже не переконують громадян, а змушують сумніватися у версіях, що висувуються Кремлем“.

Кримсько-татарський журналіст

Айдер Муждабаєв:

„У мене версія одна – це політичні вибухи в пітерському метро. Їх організували з метою остаточно ввести в Росії диктатуру, заборонити все, що можна заборонити. Поставити країну на нібито антитерористичні рейки. Тоді всі, хто так чи інакше будімо розхитує країну, грають на руку тим, хто підриває, вбиває російських людей і тероризує Росію.

По тому, на кого покладуть провину за терористичні акти, і по тому, які дії будуть щодо Сирії або України, ми зрозуміємо, яка була тактична мета цих вибухів. А стратегічна мета, зрозуміло, – це змінити в Росії порядок денний і посилити відчуття оточеної фортеці. Все дуже просто – ніяких послаблень, ніякої відлиги, жодних позитивних змін в Росії не буде. Це цілком добудований райх, який може рухатися тільки в одному напрямку, поки він не буде знищений за допомогою зовнішніх факторів. Всередині Росії при цій владі нічого позитивного не буде“.

І при цьому всьому залишається незбагненим – що 86-відс. рейтинг кремлівського злочинця не зазнає жодної зміни.

Коли посиплеться...

(Закінчення зі стор. 4)

схеми її „харчові ланцюжки“ набагато важливіші, ніж національні інтереси, екологія, державна безпека, економічний розвиток чи добробут громадян разом взяті.

Третій – неефективна державна машина та державна служба.

Основне їхнє завдання було – і багато в чому залишається – не заважати, а сприяти корупційним „харчовим ланцюжкам“, захищати систему і створювати видимість роботи. 60-70 відс. свого робочого часу працівники міністерств займаються невластивими для міністерств та непотрібними (шкідливими) для суспільства функціями – нескінченними бюрократичними узгодженнями, відповідями (відписками) на звернення громадян, відповідями на доручення, наданням адміністративних послуг, які не мають права надавати, регуляцією того, що не треба регулювати, управлінням майном тощо.

Формуванням та реалізацією державної політики в своїх сферах відповідальності, що відповідно до законодавства є основною функцією міністерств, міністерства практично не займаються. І взагалі не знають, як цим займатись – адже за 25 років ця функція в міністерствах була непотрібною, тому практично атрофувалась.

На третій рік після Революції Гід-

ности саботуються три фундаментальні реформи в Україні – реформа державного управління, антикорупційна реформа і політична реформа.

Без них усі інші реформи мають дуже обмежений вплив – адже вони мають зруйнувати корупційно-олігархічну систему шляхом ब्लюкування її „харчових ланцюгів“.

Перша саботується політиками і урядом, щодо другої система чинить шалений спротив і гальмує її, як може, третя навіть не починалась.

Щодо політичної реформи ні президент, ні Кабмін, ні депутати владної коаліції, ні нові опозиційні депутати не виконали навіть базових обіцянок, які вони дали на Майдані – скасування депутатської недоторканості та впровадження виборчої системи за відкритими списками. І судячи з усього, не збираються виконувати.

Якби влада не боялась залишитись сам-на-сам з війною та агресором, реформи вже давно були б переведені в режим „багато і гарно говоримо, нічого не робимо“, як було завжди раніше. А так – мусить хоч щось показувати і суспільству, і країнам-партнерам.

За оцінками експертів, вкрай неефективна та смертельно небезпечна для країни система мала розвалитись разом з Україною в 2014-2015 році. Врятували Майдан добровольці. Тому що треба було рятувати країну.

А система у вигляді нового олігархічного консенсусу швидко само-

відродилась і навіть перейшла в наступ.

Зараз в Україні є дві країни. Одна з них – „failed state“. Інша – нова країна та її активні представники, які не тільки вірять у те, що цю успішну Україну можна побудувати, але й активно та самовіддано працюють в ім'я реформ, які важко, але все-таки рухають країну вперед.

На жаль, ні президент, ні уряд не хочуть стати провідниками нової країни, вийти за межі системи, замість олігархічного консенсусу почати будувати новий суспільний консенсус.

Зараз в Україні надто сильне громадянське суспільство, щоб дозволити повернення всевладдя олігархічно-компрадорських кланів. А війна та брак ресурсів не дозволяє системі заключити „суспільний договір“ з пасивною частиною суспільства – дешевий газ, низькі тарифи, соціальні пільги тощо в обмін на їх голоси на виборах.

І останнє.

В Україні сталася приблизно ситуація, як у США в 1931-1932 роках. Тоді США пройшли кризове дно, у тому числі за рахунок шалених зусиль адміністрації Президента Герберта Гувера. Він з тріском програв вибори 1932 року: був найбільш ненависною людиною в країні, його ім'я асоціювалося з кризою і бідністю, на зустрічах з виборцями його закидали гнилими овочами. В результаті президентських виборів 1932 року господарем Білого Дому

став Френклін Делано Рузвельт.

Країна потребувала харизматичного провідника – і саме Ф. Д. Рузвельт став таким провідником, вивів країну з кризи і залишився в історії великим реформатором.

Україна наразі теж заклала базу для проведення реформ, готова до реформ – і потребує такого провідника, як Ф. Д. Рузвельт.

У П. Порошенка наразі є два варіанти. Або увійти в історію умовним Г. Гувером – а на цій лавці вже сидять Леонід Кучма з Віктором Ющенком та Віктором Януковичем: перший створив систему, другий їй здався, третій очолив. Щодо П. Порошенка – питання поки що відкрите, але може і з'явиться – „розвали“.

Другий варіант – стати українським Ф. Д. Рузвельтом. Щоб ним стати, Президент України має вийти за рамки системи, відмежитись від „любих друзів“, які вже стали новими стовпами системи, та залучити в уряд та у свою адміністрацію представників та інших активістів та експертів, які вже показали себе фахівцями у будівництві нової України.

І нарешті виконати обіцянку – „посадити за ґрати трьох друзів“.

На все-про-все у нього – рік-півтора часу.

„Українська правда“

Сергій Сорока – активіст Громадянської платформи „Нова країна“, Київ.

Генетики довели, що українці та росіяни не є „братніми народами“

Група міжнародних вчених та експертів у галузі генетики провела в лабораторії Німеччини масштабне генетичне дослідження ДНК жителів цілої України. Результати дослідження свідчать про значні відмінності українців від росіян.

За результатами дослідження ДНК-проб українців було виділено основний пріоритетний напрямок історичного розвитку українського етносу (нації).

Концентрація гаплогрупи хро-

мосом, яку вчені ідентифікують, як успадковану від оріїв, виявлена у 53 відс. досліджених українців (цей ген є і в інших народів Європи, але його показник низький).

У той час, коли народність оріїв проживала на території теперішньої України, середньорічна температура різко впала на багато градусів, що призвело до суворого похолодання і серйозно позначилося на людській популяції.

В результаті вижили тільки люди, які володіли геном „молоч-

ної толерантності“ – тобто здатні пити і перетравлювати молоко. Більшість дорослих людей не може вживати молоко, наприклад, такі є африканці та азіати.

Генетики дійшли до висновку, що в Європі були два місця, де люди могли сховатися від холоду: Україна та Іберійський півострів. Територія нинішньої Росії в той час була вкрита льодом і людського життя на ній не було. Результати досліджень дали науковцям підстави зробити наступний висно-

вок: „Українці є предками (пра-батьками європейців), а територія сучасної України – колискою білої раси нинішньої цивілізації“. У росіян показник гаплогруп хромосом, успадкованих від оріїв і трипільців, порівняно з українцями дуже малий. „Це свідчить про те, що українці і росіяни є різними етносами і не є генетично „рідними“ – „братніми народами“, – мовиться в дослідженні вчених.

„Україна молода“

Визначені найпрозоріші...

(Закінчення зі стор. 1)

проект націлений на те, щоб допомогти ці ризики мінімізувати“, – зазначила Катерина Цибенко, керівник проекту „Розбудова прозорості у містах України“ з „Transparency International Україна“.

Дослідження показало, що прозорість муніципалітетів залишає бажати кращого. Навіть міста із першими позиціями отримали трохи більше половини зі 100 точок: Кропивницький – 54.9, Київ – 54.45, Івано-Франківськ – 54.3. Більшість міст „потягнула донизу“ ситуація з відкритістю у сфері освіти і соціальних послуг та виплат. Експерти очікують, що аналіза заохотить муніципалітети покращити ситуацію у сферах, де є проблеми, а також консультуватися із містами, які за певними сферами зайняли вищі позиції.

„Навіть серед тих, що знаходяться у „хвості“, кожній громаді є чим похвалитися – є такі, які зробили щось так, як інші не зробили. Таким чином, ми створимо фактично „банк даних“ кращих практик, якими вони зможуть обмінюватися між собою, і частина громад просто „підтягнеться“, – зазначив Олександр Солонтей, експерт Інституту політичної освіти.

Щоб допомогти муніципалітетам покращити свої показники, у межах проекту проведуть 15 навчань і семінарів для активістів, представників влади та журналістів, на яких їх навчатимуть як боротися з корупцією і підвищити прозорість.

„Децентралізація призведе до того, що більше контролю передається на місця. Необхідно, щоб громадяни контролювали владу, і ми дамо їм для цього усі інструменти“, – зазначила К. Цибенко.

Особливу увагу приділятимуть сферам, у яких міста набрали найменше точок. Після цього 15 місцевих ініціатив через конкурс отримають невеликі субгранти на підвищення прозорості у своїх містах. Наприкінці проекту дослідники повторно складуть оцінку прозорості, щоб оцінити результати впливу заходів на підвищення прозорості. Коли аналогічний проект здійснювали у Словаччині, міста за чотири роки підвищили свою прозорість із 40 відс. до 47 відс.

Представники міської влади міст-переможців зазначили, що оцінка для них – корисний показник того, де є проблеми. „Навіть ці невисокі оцінки – це поштовх для розвитку і виправлення помилок, тому що наосліп їх шукати набагато важче. Результатом цієї роботи буде

обмін досвідом між містами України і виправленням недопрацювань“, – зазначив Олексій Кайда, заступник міського голови Івано-Франківська. Більша відкритість вигідна і самим муніципалітетам.

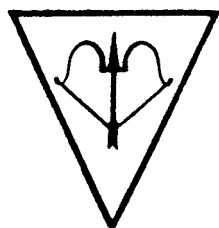
Проте є і неоднозначні питання – наприклад, законодавча вимога про наявність наглядових рад на державних підприємствах виправдана не

в усіх випадках, тому що є підприємства, які практично не приймають рішень, зазначив Геннадій Пліс, перший заступник голови Київської міської державної адміністрації. Також, за його словами, інколи виникають протиріччя між вимогами прозорості і законом про захист персональних даних.

У червні 2017 року таким дослі-

дженням охоплюють 100 найбільших міст країни. „Через два місяці, коли ми включимо сюди ще 75 міст, я прогножую, що деякі міста, які не є обласними центрами, переженуть деякі обласні центри“, – зазначив О. Солонтей.

Український кризовий медіа-центр

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ“ „ДЕННИЙ ТАБІР ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ“

для дітей від 4 до 6 років, які володіють
(розуміють і говорять) українською мовою

- Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31 серпня 2017 р. Вийняткові немає.
- Дитина мусить мати усі приписані щеплення.
- Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для Пташат.

Табір відбудеться на Союзівці у двох групах:

- від неділі 25 червня до суботи 1 липня 2017 р.
- від неділі 2 липня до суботи 8 липня 2017 р.

У справі кімнат просимо порозуміватися прямо з Адміністрацією Союзівки:
SOYUZIVKA, P. O. Box 529, 216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446
(845) 626-5641; www.Soyuzivka.com; Fax: 845-626-4638

- Таборова оплата: \$150.00 (\$20.00 незворотні); оплата за два тижні 290.00 дол.
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast – Pershi Stezhi) надсилати до:

Mrs. Oresta Fedyniak, 2626 W. Walton Ave., Chicago, IL 60622
Tel.: 773 486-0394 (від 8:00 до 10:00 ранку)

- Реченець зголошень: 30 травня 2017 р. • Після реченця не приймаємо зголошень.
- Лікарську посвідку НЕ пересилати з анкетною зголошення. Просимо передати при реєстрації.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ-2017

Ім'я і прізвище дитини
по-українськи і по-англійськи

Дата народження

Адреса

Телефон E-mail

Просимо залучити посвідку дати народження дитини, яку вписуєте на табір перший раз

- ☐ від 25 червня до 1 липня 2017 р. ☐ від 2 липня до 8 липня 2017 р.
Величина таборової сорочинки дитини: ☐ 6-8, ☐ 10-12, ☐ 14-16.
☐ Залучую чек на суму \$..... ☐ Резервую кімнату на Союзівці

.....
ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги

.....

.....

..... Підпис батька або матері

Щоб розмістити рекляму у „Свободі“, телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

У концерті звучала...

(Закінчення зі стор. 8)

перша з фортепіаном Олега Безбородька „Смерекування”, де звучали гарні карпатські мелодії. Друга п'єса „Air Music 2” Івана Небесного – для клярнети і електроніки.

Це в Україні тільки перша спроба.

Золтан Алмаші, народжений у Львові, представив „Пісні цвітіння” – дует для скрипки і чельо у п'яти частинах.

Накінець піаніст і композитор Богдан Кривопуст представив два твори: „Klavierstück ч. 3 (2008)”

для фортепіана сольо та „Квітка папороті” для скрипки і фортепіана 2015 року, присвячений С. Івахів, яка виконала твір прем'єрою у Києві з оркестром. Версія з фортепіаном не передає всіх оркестрових кольорів, але виконання було успішним і захопило публіку.

Нове покоління творців музи-

ки пише на один зразок, не використовуює всі прийоми смичкових, як піччката одною і двома руками, спіката, подвійні тони, тремля, трелі і фразолети в одній п'єсі, а кожна річ мусить закінчитися довгими завмираючими звуками. Чи це штамп сучасної української музики?

Росіяни можуть...

(Закінчення зі стор. 3)

Росіяни „пишаються” перетворенням країни в радянські часи в одну з провідних промислових держав у світі. Досягненням російської науки. Славою російської зброї. Боротьбою з татаро-монгольським ярмом, захистом Європи від навали зі Сходу. Духом російської волелюбності.

Усі ці перераховані пункти – міти. Повні й абсолютні. Нічого з перерахованого не мало місце в реальності.

„Велика вітчизняна”. Тут все більш-менш зрозуміло. Така війна існує тільки в російській історії. У всіх інших це лише частина Другої світової, в яку СРСР вступив у 1939 році в союзництві з Німеччиною. Перший штурм Берестейської фортеці, спільна парада, 29 бронетанкова бригада комбрига Кривошеїна, яка вже самостійно добивала гарнізон генерала Плісовського, сам Плісовський, розстріляний у Харкові, розділ Польщі і так далі. Насправді у період з 1939 по 1945 рік в СРСР одночасно ішло три війни – Друга світова, Велика вітчизняна і Друга громадянська. Республіка Локоть, можливо, до 2 млн. росіян, що воювали проти СРСР, видання козаків Сталінові та інше. У тому вигляді перемога, якою пишається Росія – це міт. Єдина країна, яка пройшла війну від першого до останнього дня – це Велика Британія.

„Повернення Криму”. Якщо називати речі своїми іменами – загарбницька війна, анексія і окупація. Тут все гранично просто.

Політ Юрія Гагаріна в космос. У нас дуже люблять говорити, що американську космічну програму зробив Вернер фон Браун, керівник проекту „Фау-2”. І дуже не люблять говорити, що заступник фон Брауна, доктор Гельмут Гретруп, працював над космічною програмою СРСР на острові Городомля на озері Селігері. І що першою ракетою в СРСР, котра стартувала 18 жовтня 1947 року в 10-й годині 47 хвилин за московським часом з полігону „Капустин Яр”, була все та ж „Фау-2”, на основі якої пізніше була зроблена радянська „Р-1”. Разом з Г. Гертрупом над радянською космічною програмою працювали кілька сотень німецьких учених.

Перетворення країни в провідну промислову державу. Вся советська індустріалізація зроблена аме-

риканцями й німцями. „Дженерал Електрик” і „Сіменс”. Символ індустріалізації Дніпрогес: головний консультант проекту – американець Г'ю Купер, обладнання – „Круп” і „Мангайм”, турбіни – „Дженерал Електрик”. Єдине, що в ній є радянського – рабська праця політ'язнів. І так на всіх проєктах. Магнітогорськ – американці. Челябінський тракторний – американці. Газ – американці. Автозавод ім. Ленінського комсомолу – „Форд”. Він спочатку і випускав „Ford A”. Казанський авіаційний завод – німці. Новокузнецьк – чехи.

В 1925 році в Москві „Юнкерс” створив найпереводніше у той час авіаційне виробництво. Зараз завод Юнкерса у Філіях називається „Космічний центр ім. Хрунічева”.

Єдине, що в СРСР побудували самі, без „проклятих буржуїнів”, – це „Біломорканл”, який виявився непотрібним.

В інституті Курчатова досі ходять байки про те, як двічі лавреат Сталінської премії штурбанфюрер СС барон Манфред фон Арденне одягав свою есесівську уніформу і розгулював по території ядерного наукового центру. Разом з фон Арденне над радянською ядерною програмою працювало до 7,000 німецьких учених. Серед них – нобелівський лавреат Густав Герц; Герой соціалістичної праці Ніколаус Ріль, радник Гітлера з наукових питань Петер Тісен, творець газової центрифуги для розділення ізотопів урану Гернот Ціпе.

Про автомат Калашникова, створений зі „Шмайсера” у той час і в тому місці, де в цей час перебував сам Гюго Шмайсер, я промовчу.

А ось як товариш Сталін особисто розпродавав скарби „Ермітажу”, щоб на цю саму індустріалізацію заробити – це так, ось це справді „подвиг”. Всього було продано 2,880 картин, 59 з яких – світові шедеври. Зокрема Ван Дейк, Веласкес, Рембрандт, Рубенс, Тіціан, Ботічеллі. Всього з Ермітажу було продано понад 5,000 експонатів – алмази, золото, царські діядеми, яйця Фаберже. Зароблено на продаж було кілька десятків мільйонів фунтів стерлінгів. При орієнтовній вартості розпроданого вже тоді більше мільярда. Це так, це справді треба вміти.

Слава російської зброї. При уважному розгляді багато подвигів, які стали мітами, починають, скажімо так, викликати запитання. Олександр Суворов в альпійсько-му поході своїх поранених просто

кинув. 28 панфіловців (дивізії генерала Панфілова) взагалі банально не було. Бій Пересвіта з Челубеєм – чистої води казка. Бородинська битва – перемога дуже унікальна, тому що, обороняючись, росіяни втратили вбитими більше, ніж французи наступаючи, поле бою залишили, продовжили відступ і в підсумку здали Москву.

Невський п'ятачок просто безглуздо завалили трупами. Оборона Берестейської фортеці – міт. Ніякого „Льодового побоїща” не було, був невеликий бій біля якогось мосту через річку, в якому зі всіх 26 лицарів, які взяли участь, 20 убиті, шестеро потрапили в полон. Командував боєм, швидше за все, Андрій, брат Олександра, так що і того героїчного Олександра Невського, яким ми його знаємо з мітів – в реальності, найімовірніше, теж не було.

Куликовська битва була не так, не там і не про те. Петро І з-під Нарвяти, кинувши армію, і від страху пішов у запій на кілька днів. Ніякий Олег ніякого щита до воріт Царгорода не прибивав – й Олега ніякого не було. Святослав – ось тут так, Хазарію він справді розгромив. Одне тільки „але” – Хазарія була юдейською державою з найнятими у армії мусульманами. А після Хазарії він розгромив і Болгарію, де й осів у Преславі, і саме це місто і вважав „центром землі моєї”.

Боротьба з татаро-монгольським ярмом. Тут все зрозуміло. У громадянській війні між чингізидом Тохтамишем – законним спадкоємцем престолу Білої Орди (яка у нас чомусь зветься „Золотою”) – і полководцем Мамаєм, які намагалися захопити владу – Дмитро встав на бік Тохтамиша. Так що заколот в орді був придушений з допомогою руського князя, і литовського князя Ягайла. Де була сама Куликовська битва, скільки осіб брало в ній участь та інші деталі – невідомо. Але те, що не на Куликовому полі, це точно. По-справжньому нашестю татаро-монгол пручався Козельськ, але хто пам'ятає про його героїчну оборону зараз?

Дух російської вольниці, волелюбності. Ну, тут без коментарів. Наведу лише одну цитату з Повісті временних літ: „Земля наша збідніла від воєн і продажів”. Знаєте, що мається на увазі під продажем? Продаж людей у рабство. Работоргівля власним населенням була одним з основних джерел доходу руських князів, поряд з медом і хутром. До того усталена,

що в англійській слово „слов'яни” залишилося як „slavery” – рабство.

І так далі, і тому подібне і так скрізь і про все. Глибоководні апарати „Мир”, наша гордість – фінські. Найбільший у світі російський криголамний танкер „Тимофій Гуженко” повністю побудований у Південній Кореї фірмою „Samsung Heavy Industries”. У російському лайнері „Сухий Суперджет” російський тільки алюміній. Єдина в світі арктична російська нафтова платформа „Прирозломна”, яка „не має аналогів” – це норвезька платформа „Hutton TLP”, побудована в 1984 році.

„Академік Мстислав Келдиш”, з якого Джеймс Кемерон і спускав „Мири” на фільмуванні „Титаніка” – фінський. Батискафи, на яких Володимир Путін кудись там поринав біля нашої (грецької) священної Корсуні – голландські.

Пельмені – Китай, горілка – Візантія, картопля – індіанці, азбука – греки, кефір – Кавказ, царі – скандинави, нафта – динозаври.

Країна, не пишається нічим, що мало місце в реальності. І пишається усіма вигаданими нею казками про велич.

Останнім часом я чомусь все частіше й частіше натрапляю на думку, що національний міт не такий вже й поганий. І якщо б не було легенди про те-то або те-то, може, слід було б створити. Мовляв, національні міти об'єднують націю. Це не так.

Міт завжди небезпечний. Можливо, безпечні тільки ті справжні міти, як, скажімо, те, що норвежці походять від гірських тролів. По-справжньому великими стають тільки ті країни, які живуть в реальності. Які знають про себе все – всі свої світлі і всі темні моменти історії – осмислюють їх і вживають заходів для неповторення їх у майбутньому. Велика Німеччина стала великою тільки після того, як її 20 років примусово повертали в реальність.

З Росією це теж відбудеться. Безумовно. Всіх завжди виліковували від „сили” і „підвищеної духовності”. І цю країну вилікують теж. Теж обов'язково повернуть у реальність. І змусять, змусять вивчати свою справжню історію. Тільки от лікування це буде болючим.

„Високий замок”,

Аркадій Бабченко – російський журналіст, опозиційний до путінського кремлівського режиму, Москва.

Товариство Допомоги Сиротам на Україні

вітає

все своє членство, жертводавців, прихильників та Українську громаду

із Світлим Празником Воскесіння Христового

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

ДИРЕКЦІЯ ТДСУ
www.oasukraine.org
oasnyo@gmail.com

Поразка Росії

(Закінчення зі стор. 2)

вано під єдиною назвою „Розстріляне Відродження“. Їхній початок у травні 1933 році збігається з апогеем Голодомору.

Більшовики з особливою ненавистю ставилися до укладу життя та національних традицій українського селянства. До кінця 1920-их років вже стала очевидною вроджена неспроможність соціалістичної моделі господарювання конкурувати з капіталістичною. Задля того, аби не відстати від Заходу в економічних перегонах, більшовикам знадобилася рабська сила у колгоспах та на індустріальних і транспортних будівництвах СРСР. Її забезпечували шляхом закріпачення селянства, створення т.зв. „трудових армій“ та трудових концтаборів. Колективізацію та індустріалізацію здебільшого було проведено за рахунок України. Розглядалися пляни цілковитого виселення українців до Сибіру та Далекого Сходу. Лише Друга світова війна завадила цим задумам.

По її закінченні Україна „приросла“ своїми етнічними землями, а в послабленого війною сталінського режиму не було змоги знищити Україну в силу політичних обставин у повоєнному світі. Більше того – Радянська Україна виступила стороною Ялтинської угоди 1945 року та засновником Організації Об'єднаних Націй.

Відбудова народного господарства по війні знову потребувала збільшення числа освічених людей.

Інфраструктурні та демографічні можливості України, її кліматичні та географічні особливості чергового разу перетворили її на найважливішу територію імперії. Конкуренція російської та української ідентичностей вийшла на новий рівень – з'явився кінематограф, розвивалося радіомовлення, згодом з'явилося телебачення. Попри цілеспрямовані намагання Москви максимально обмежити вживання української мови, української історичної та етнографічної тематики навіть на території власне України, тут розвинулися кінематографічна школа, журналістика, публіцистика, театр. Новий поштовх для розвитку отримала українська проза і поезія. Українська культура дедалі потужніше прагнула вийти з тісних меж радянських ідеологем, виник український правозахисний рух.

На це влада відповідала новими хвилями кримінальних переслідувань українців. Почалося здійснення добре продуманої і послідовної асиміляції радянських народів, передусім українців.

На свою першість у цьому пекельному списку ми заслужили через цілий ряд обставин – історичних, етно-релігійних, мовних, економічних та міжнародних. Українці з часів Московського Царства являли собою найпридатніший матеріал для імперського державного будівництва. Ставлячи собі за завдання переплавити народи СРСР у „єдину історичну спільноту – радянський народ“, КПРС потребувала українців так само, як колись цар Олексій Михайлович і Патріярх Никон

у середині XVII ст. потребували книжників з Києва для здійснення церковної реформи без якої тодішня Російська Церква залишалася не достеменно православно-канонічною. Без знищення національної самосвідомості українців годі було й думати використати нас задля підсилення російської ідентичності та з метою асиміляції інших народів, чого домагалася Російська Імперія. Згадаймо бодай такі постаті на російській службі, як Стефан Яворський, Теофан Прокопович, родина Розумовських, Олександр Безбородько, Микола Гоголь.

В царському і комуністичному державному апараті та армії, у російській церкві українці відігравали роль основної „тяглової сили“. Те саме можна сказати про радянську науку, освоєння північно-східних територій, гонку озброєнь, або участь у війнах на зразок Афганської.

Водночас усілякі ознаки того, що українська культура може народити взірці гідні світового пошанування викликали у Москві шалене бажання не допустити цього. Недарма КГБ поборжало ставилося до дисидентського руху російськомовних письменників і поетів, але гноїло у концтаборах українських. Досить, наприклад, лише порівняти долі Євгена Євтушенка і Василя Стуса.

Прихильною і щедрою на матеріальні вигоди радянська влада була лише до тих українських мистців, хто оспівував „керівну і спрямовуючу роль“ комуністів та їхніх самодержавних вождів. У такий спосіб тодішній режим

намагався використати їх для поступового перетравлення української культури, зведення її на маргінес меншовартості, до рівня „милої етнографії“.

Не вдалося. СРСР, під вагою власної громіздкої та неоконечної конструкції, завалився раніше, ніж вдалося позбавити його народи національної самосвідомості. Росіяни залишилися без власної імперської національної ідеї.

Маніякальний задум відновлення „Великої Держави Російської“ сьогодні так само не може бути реалізованим без України і українців – без поглинання і знищення України і українців. Утім, цей намір не може бути реалізованим в принципі, бо, на відміну від царської Росії та СРСР, у новітньої імперії цілком відсутня бодай фантомна цивілізаційна мета. Вона не спроможна стати альтернативним центром цивілізаційного тяжіння навіть для найменш розвинених народів.

Розв'язавши в Україні нову криваву війну, росіяни викрили себе як люті і споконвічні вороги всього українського, консолідувавши тим сучасне покоління наших громадян проти усього, що пов'язане з Росією. Сам факт збройного нападу на Україну встановив для Росії її історичну, ментальну поразку у споконвічному протистоянні з Україною. На зміну сутінкам російського імперіалізму на Росію суне глуха ніч небуття.

„Українська правда“

Костянтин Матвієнко – політичний експерт, Київ.

SAVE THE DATE! JULY 14-16, 2017

11th Annual
Cultural Festival

Soyuzivka
 Heritage Center

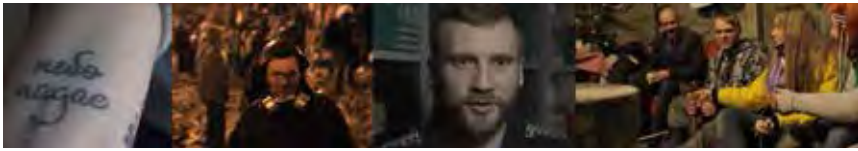
216 Foordmore Rd, Kerhonkson, NY 12446
 www.Soyuzivka.com | 845 - 626- 5641

ФФУМ 2017

Фестиваль
Фільмів в
Українському
Музеї
27–30 КВІТНЯ

ЧЕТВЕР 27 КВІТНЯ о год. 7 веч.

БАВИЛОН'13: Війна триває

НЕБО ПАДАЄ. Три місяці з життя Устима Голоднюка

Режисер: Володимир Тихий
Документальний фільм
Мова: укр./англ. підписи
2016 р., Україна, 50 хв.

Три короткометражні фільми:
Кабанчики полетіли (2016)
Грін та гради (2016)
Міни на городі (2016)

Дискусія з кінематографістами після показу фільмів

Вступ: 15 дол.

П'ЯТНИЦЯ 28 КВІТНЯ о год. 7:30 і 8:45 веч. (дві сесії)

МІЖНАРОДНИЙ КІНОФЕСТИВАЛЬ «МОЛОДИСТЬ»

Програма короткометражних фільмів. Куратор ДАМ'ЯН КОЛОДІЙ

«Молодість» частина 1 о год. 7:30 веч.

Повернись, реж. Андрій Кириллов, Україна, 2015, 5 хв.

Тил, реж. Ілля Макаренко, Україна, 2016, 16 хв.

Все буде добре, реж. Антоніна Новак, Україна, 2016, 16 хв.

Кров'янка, реж. Аркадій Непиталюк, Україна, 2016, 23 хв.

Дискусія / перерва

«Молодість» частина 2 о год. 8:45 веч.

Знайди вихід, реж. Вадим Шапран, Україна, 2016, 15 хв.

Зможеш ти все, реж. Нікіта Тимошук, Україна, 2016, 6 хв.

Сказ, реж. Марися Нікітюк, Україна, 2016, 21 хв.

Кінець, реж. Микита Лиськов, Україна, 2016, 11 хв.

Вступ: 15 дол. за частини 1 і 2 / 10 дол. тільки за ч. 2

СУБОТА 29 КВІТНЯ о год. 5:00 і 7:30 веч. (дві сесії)

ДОКУМЕНТАЛЬНІ ФІЛЬМИ о год. 5:00 веч.

Спадок нації. Фільм про вишиті сорочки, символ і оберіг.

Режисер: Олександр Ткачук. Україна, 2016, 80 хв.

Проект дощу. Творчість мистця Гамлета Зинковського в Маріуполі.

Режисер: Олег Чорний. Україна, 2016, 24 хв.

Вступ: 10 дол.

ХУДОЖНІЙ ФІЛЬМ о год. 7:30 веч.

Гніздо горлиці

Режисер: Тарас Ткаченко. Україна, 2016, 102 хв.

Вступ: 15 дол.

НЕДІЛЯ 30 КВІТНЯ о год. 2:00 по. пол.

ДОКУМЕНТАЛЬНИЙ ФІЛЬМ і ПРЕЗЕНТАЦІЯ КНИЖКИ

Галина Мирошніченко Кузьма. Музичний садочок

Режисер: Володимир Артимішин. США, 2016, 38 хв.

Вступ: 10 дол.

Квитки онлайн: www.ukrainianmuseum.org • Програма може змінитися

Спонсори ФФУМ 2017

#BABYLON'13
CINEMA OF CIVIL SOCIETY

Анонімно
Алла і проф. Ярослав Лешки
Максим Пизур

molodist
Kyiv International Film Festival

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
Tel: 212.228.0110 Fax: 212.228.1947
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

This program is supported, in part, by public funds from the New York City Department of Cultural Affairs, in partnership with the City Council.

16 квітня 2017 року

*Ambassador of Ukraine
Washington, D.C.*

Вельмишановна українська громадо,

У цей благословенний час сердечно вітаю всіх вас зі святом світлого Воскресіння Христового!!!

Святий Великдень несе нам довгоочікувану радість, дарує надію та впевненість у завтрашньому дні, поселяє спокій у серцях, укріплює віру та живить душу!

Я впевнений, що будь-які труднощі долаються, якщо в наших серцях живе віра, свобода і любов до рідної землі. Своїми діями ми, українці, довели світові, що ніхто й ніщо не може упокорити єдиний народ, який прагне свободи, єдності та мирного життя у власній державі.

Щож нехай Божа милість та благословення овіють ваші життя, а мир, любов та злагода запанують у ваших оселях.

Зичу вам гарного настрою, козацького здоров'я, сімейного затишку, незмінного успіху та здійснення усіх задумів і бажань.

Хай диво Христового Воскресіння принесе мир на українську землю та надихне всіх нас на добрі та праведні справи.

Христос Воскрес! Воскресне Україна!

З глибокою повагою,

Валерій Чалий

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

запрошує своїх членів на

**РІЧНІ ЗВІТНІ ЗБОРИ
НТШ В АМЕРИЦІ**

в суботу, 20 травня 2017 р.

ЗАСІДАННЯ СЕКЦІЙ 2:00 – 3:00

РІЧНІ ЗБОРИ 3:00

ПЕРЕКУСКА ПІСЛЯ ЗБОРІВ

Запрошуємо всіх членів до участі, дискусії та зустрічі

Збори відбудуться у будинку НТШ:
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ШУКАЄТЕ РОБОТУ? МОЖЕМО ДОПОМОГТИ!

Шукаємо ліцензованих продавців страхувань життя та анuitетів.
У випадку відсутності ліцензії, можемо сприяти її отриманню.

Приєднуйтесь!

888-538-2833

**Ukrainian National
Association**

Since 1894

**Український
Народний
Союз**

з 1894 року

Зустріч присвятили 100-річчю Української Революції

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 24 березня в Українському домі відбулось відзначення 100-річчя Української Революції 1917-1921 років, яке організували Всеукраїнське товариство „Меморіал“ ім. Василя Стуса, Національна світлотечка „Українська мить“, Мистецький фонд ім. Короля Данила, Благодійний фонд „Відродження України“, Видавничий дім „Ін Юре“.

У події взяли участь Перший віце-прем'єр-міністр України – Міністер економічного розвитку і торгівлі України Степан Кубів, Міністер культури України Євген Нищук, заступник голови Адміністрації Президента України Ростислав Павленко, голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович, кінорежисер-документаліст Сергій Буковський, керівники релігійних та громадських організацій.

У програмі були фотовиставка „Постаті Української національної революції. Сто перемог України (1917-2017)“, показ документального фільму „За Україну, за її волю!“ відомого кінодокументаліста С. Буковського, презентація фотолітопису „За Україну, за її долю, за честь і волю, за народ“. Виступили Є. Нищук, В. В'ятрович. С. Кубів.

Упорядники фотолітопису „За Україну, за її долю, за честь і волю, за народ“. (Фото: Георгій Лук'янчук)

В Україні підтримали білоруську опозицію

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 25 березня, коли у Білорусі відзначали День Волі, у Мінську затримали понад 700 людей. Серед затриманих були активісти, які довгий час проживають в Україні й займаються правозахисною та журналістською діяльністю, – Паліна Бродік, Ян Авсеюшкін, Євгенія Андреюк. У попередні дні в різних містах Білорусі було заарештовано близько 300 осіб. Протягом місяця у Білорусі затримали близько 70 журналістів.

При цьому дозвіл на роботу, акредитація не бралися правоохоронцями до уваги.

25 березня біля Посольства Білорусі в Україні відбулося віче під гаслом „За нашу і вашу свободу!“ на підтримку білоруської опозиції режимові Президента Олександра Лукашенка. Акція зібрала понад 100 учасників, серед яких були представники українських громадських організацій, зокрема активісти студентських організацій Києва, товариства „Просвіта“, „Соловецького братства“, Конгресу Українських Націоналістів, Української партії та воїни з добровольчого батальйону ОУН.

Увечері того ж дня в Музеї Івана Гончара відбувся поетично-пісенний вечір, проведений білоруським земляцтвом у Києві разом з українськими активістами, що прийшли на його запрошення. Прозвучали твори класиків та сучасних поетів Білорусі, хор ім. Леопольда Яценка співав гімн білоруських сярбів „Пагоня“ та інші патріотичні білоруські пісні.

Віче в Києві, біля Посольства Білорусі в Україні. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

ФОТОГРАФУВАННЯ
ТА ДЕПОЗИТ
ГРОШОВОГО ЧЕКА

ПЕРЕВІРКА
ЗОБРАЖЕННЯ
ВИПЛАЧЕНИХ
ЧЕКІВ

ЗНАХОДЖЕННЯ
НАЙБЛИЖЧИХ
БЕЗПЛАТНИХ
БАНКОМАТІВ (АТМ)

І БІЛЬШЕ!

MOBILE App

БЕЗКОШТОВНО

ЗНАЙДІТЬ НАС НА App Store

**РЕЄСТРУВАННЯ
НОВОГО КОРИСТУВАЧА
В РЕЖИМІ РЕАЛЬНОГО ЧАСУ**

Full Financial Services

Докладні інформації про цю послугу подані у www.selfreliance.com/disclosures/. За докладною інформацією телефонуйте на безкоштовний № 888.222.8571.

SELFRELIANCE.COM 2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 60622 773-328-7500

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079
734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839

630-307-0079
973-373-7839

558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Український Музей в Нью-Йорку пошукує Заступника Директора.
По дальшу інформацію прошу звернутися на адресу:
http://www.ukrainianmuseum.org/temp/job_asstdir.pdf

For sale in Rutherford, NJ

Gracious Georgian Colonial, side-by-side duplex. Each unit has a modern kitchen, LR, DR, half bath, sun porch. 2nd floor 6 BR, 3 BA. One attic finished, could be used as an office or children's play room. Excellent commute to NYC, only two blocks to train or bus. Price \$600,000.

Call Irene, 973-634-0657.

Seller is a licensed real estate agent.

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

ОКСАНА СТАНЬКО

Ліцензований продавець
Страховання Життя

OXSANA STANKO

Licensed Life Insurance Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.

Basking Ridge, NJ 07920

Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ХРИСТИНА БРОДИН

Ліцензований Продавець
Страховання Життя

CHRISTINE BRODYN

Licensed Life Insurance Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.

Springfield, NJ 07081

Tel.: 973-376-1347

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate
for personal and business use, representation of small and mid-size
businesses, securities arbitration,
divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

29 EAST 7th STREET
NEW YORK, NEW YORK 10003
(212) 477-3002

zbmasnyj@verizon.net

2200 Route 10 West, Suite 109

Parsippany, NJ 07054

(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD

e-mail: roxolanald@roxolana.com

web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., саямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

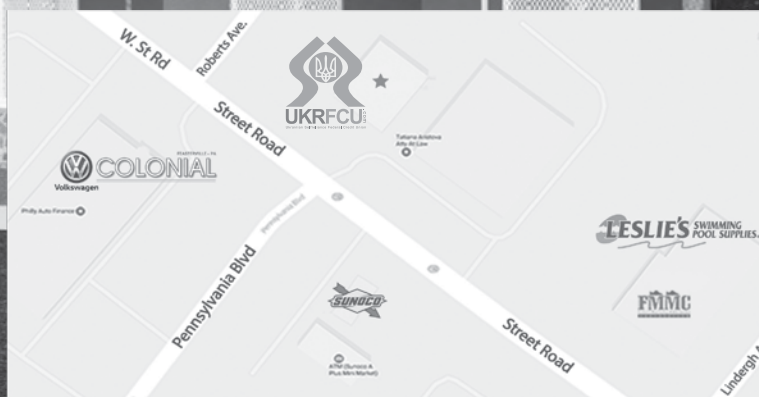

NOW OPEN

Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

Visit Our New Location!
Завітайте до нашої нової філії!

— (215) 725.4430 —

221 W. Street Road • Feasterville, PA 19053

Відкрили пам'ятник Дмитрові Гнатюкові

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 28 березня на Байковому кладовищі відбулося відкриття пам'ятника видатному українському оперному співакові Дмитрові Гнатюку. Церемонію присвятили 92-ї річниці від дня народження артиста. Пам'ятник вирішили встановити син Д. Гнатюка Андрій з дружиною Галиною.

На урочисте відкриття пам'ятника прийшли літератори, музиканти, політики, журналісти та громадські діячі. Серед присутніх був Міністер культури України Євген Нищук, колишній Президент України Віктор Ющенко, відомий меценат Петро Ющенко, ректор Національної музичної академії України ім. Петра Чайковського Петро Рожок, голова Національної спілки композиторів України Ігор Щербаков, голова Хорового товариства України Євген Савчук, генеральний директор Національної кіностудії художніх фільмів ім. Олександра Довженка Олесь Янчук, поет-пісняр Андрій Демиденко, відомий журналіст Дмитро

Гордон та інші, а також делегація Буковинського земляцтва у Києві.

„Дмитро Гнатюк – візитна картка нашої європейської пісенної культури“ – сказав на церемонії поет Дмитро Павличко.

Д. Гнатюк доклав багато зусиль для популяризації української пісенної класики, частина з якої була під заборобою (твори Кирила Стеценка, Миколи Леонтовича). Гимном покоління 1960-их років стала пісня „Два кольори“, вперше виконана саме Д. Гнатюком.

Д. Гнатюк працював головним режисером Національної опери, викладав у Національній музичній академії України ім. П. Чайковського, мав ряд державних нагород, зібрав унікальну приватну колекцію класиків-живописців XIX-XX ст.

Його дружина Галина Гнатюк була знаним філологом, працювала над розвитком української лексикології, граматики, історії мови. Похована поряд з чоловіком. Помер Д. Гнатюк 29 квітня 2016 року. Була висловлена пропозиція створити у Києві музей-галерею Д. Гнатюка, присвоїти його ім'я одній з вулиць Києва.

Відкриття пам'ятника Дмитрові Гнатюкові на Байковому кладовищі Києва. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Відійшов на Вічну Ватру Андрій Скрипник

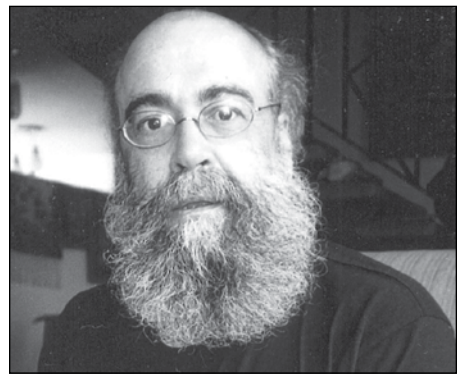
Я пам'ятаю юнака Андрія Скрипника з пластового табору в Сіба Біч, біля Едмонтону, Альберти. Він був улюбленим братчиком і працюючим членом таборової команди.

Немає в житті батьків нічого болючішого, як хоронити свою дитину. Така доля судилася Яркові та Соні Скрипникам, які з великим болем в серці попрощалися зі своїм старшим сином Андрієм.

Народився А. Скрипник 5 грудня 1954 року в Едмонтоні, вихований в українському оточенні Ріджайні і Едмонтону, внук сл. п. Патріарха Мстислава і родич сл. п. Симона Петлюри.

А. Скрипник мав щасливе, безжурне дитинство. Від молодих літ вчився грати на фортепіані, був членом канадських скавтів і українського Пласту. А. Скрипник в молодому віці залишив Едмонтон і переселився до Бритійської Колумбії, де на острові Солт-Спрінг прожив майже 40 років. А. Скрипник захоплювався морем, жив на човні, рибалив, працював на водній таксі, якою перевозив дітей до школи і працював як будівничий на острові. Дуже любив мотоцикл Гарлі-Дейвідсон, на якому об'їхав Канаду і США.

Найбільше запам'яталася його доброзичливість, радість до життя,

Св. п. Андрій Скрипник

любов до приятелів і вміння не згадувати прикрощів, як сказав його батько. На острові А. Скрипник знайшов багато однодумців, з якими спілкувався і які сердечно його згадують.

Упокоївся А. Скрипник 1 березня в місті Гейнджіс, де і відбувся його похорон.

Залишив А. Скрипник у смутку батьків, сестру Ксеню з чоловіком Іваном Бубель, брата Остапа з жінкою Мартою, з їхніми дітьми. В Едмонтоні ті, що знали А. Скрипника, згадують його як життєрадісну і привітну людину. Вічна йому пам'ять!

О. Логвиненко, пластовий сеньйор Едмонтон, Альберта

Ділимося сумною вісткою, що 27 березня 2017 року відійшла у вічність наша найдорожча Мама і Бабця

св. п.

Стефанія Білинська
з дому Чаплинська

народжена 16 вересня 1922 року в Тлумачі, Україна.

У глибокому смутку залишаються

дочки Лідія Клезор з чоловіком Олександром
Христина Смит з мужем Павлом
внуки Лілея (Клезор) Василько з чоловіком Олександром
Лариса і Андрій Смит
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Вічна їй пам'ять!

З великим смутком ділимося з пластовим братством сумною вісткою, що 26 липня 2016 року в Каліфорнії відійшла на Вічну Ватру наша членка

св. п.

пл. сен.

ІРЕНА БАНДЕРА ЧАЙКОВСЬКА

уроджена 14 лютого 1927 року в Стрию,
вдова по св. п. Стефанові Чайковському.

Покійна була співосновницею нашого пластового племені „Перші Стежі” і пластовою виховницею.

Висловлюємо щирі співчуття Родині.

Вічна їй пам'ять!

„Спи спокійно без тривог.”

Пластове плем'я „Перші Стежі”

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА І СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків

з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Looking to buy a new car?

New car loan special – up to 5 year term.*

1.99% APR

AUTO LOANS

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

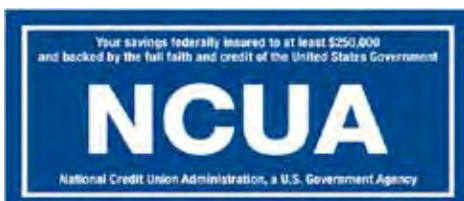
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

***New cars – up to 85% of Purchase Price, \$50,000.00 maximum per loan.**